

ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ 18

ΑΘΗΝΑ 106 80

ΤΗΛ.: (210) 36 07 431

36 15 473 - 36 19 125 - 36 41 091

FAX: (210) 36 40 886

e-mail: a_vgontzas@vgontzaslaw.gr

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ - ATTORNEYS AT LAW

ΑΝΤΩΝΗΣ Ν. ΒΓΟΝΤΖΑΣ - ΔΗΜ. Ν. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ - ΔΙΟΝ. Δ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

ANTONIS N. VGONTZAS - DIMITRIS N. STATHOPOULOS - DIONISSIS D. PROTOPAPAS & PARTNERS

18 MASSALIAS STR.

ATHENS 106 80

TEL.: (003210) 36 07 431

36 15 473 - 36 19 125 - 36 41 091

FAX: (003210) 36 40 886

e-mail: a_vgontzas@vgontzaslaw.gr

ΠΡΟΣ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΑΙΤΗΣΗ

Του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο», που εδρεύει στο Δήμο Ζωγράφου Αττικής, στην οδό Ηρώων Πολυτεχνείου αρ. 9, όπως εκπροσωπείται νόμιμα.

ΚΑΤΑ

Του Ελληνικού Δημοσίου όπως εκπροσωπείται νόμιμα από:

Α. τον κ. Πρωθυπουργό ως Πρόεδρο του Κυβερνητικού Συμβουλίου Μεταρρύθμισης, που εξέδωσε την δεύτερη προσβαλλόμενη πράξη.

Β. τον Υπουργό Οικονομικών, που κατοικοεδρεύει στην Αθήνα, στην οδό Καραγεώργη Σερβίας αρ. 10 και

Γ. τους Υπουργούς:

(β) Παιδείας και Θρησκευμάτων, που κατοικοεδρεύει στο Αμαρούσιο Αττικής, στη Λεωφόρο Ανδρέα Παπανδρέου αρ. 37 και

(γ) Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, που κατοικοεδρεύει στην Αθήνα, στη Λεωφόρο Βασ. Σοφίας αρ. 15

ως εκδώσαντες την πρώτη προσβαλλόμενη πράξη.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΥΡΩΣΗ

(α) της 135211/Β2/23.09.2013 απόφασης των πιο πάνω Υπουργών (Β' 2384) για «την κατάργηση χιλίων τριακοσίων σαράντα εννέα (1.349) οργανικών και πρόσωποπαγών θέσεων μόνιμου και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου διοικητικού προσωπικού των Πανεπιστημίων, κατ' εφαρμογή της παρ. 1 του άρθρου 90 του ν. 4172/13 (Α' 167)»,

(β) της από 20.9.2013 απόφασης του Κυβερνητικού Συμβουλίου Μεταρρύθμισης σχετικά με την αξιολόγηση δομών και τη στελέχωση του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων και των εποπτευόμενων από αυτό φορέων, καθώς και

(γ) κάθε άλλης συναφούς, προγενέστερης ή μεταγενέστερης, πράξης της Διοίκησης.

Ι. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΤΙΘΕΜΕΝΩΝ ΝΟΜΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΑ ΟΡΙΖΟΜΕΝΑ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 19 ΠΑΡ. 2 ΕΛ. Γ' ΤΟΥ ΠΔ 18/1989.

1. Με την πρώτη προσβαλλόμενη πράξη αποφασίστηκε η κατάργηση, μεταξύ άλλων, τριακοσίων ενενήντα εννέα οργανικών θέσεων προσωπικού διαφόρων κλάδων και ειδικοτήτων του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. Η εν λόγω πράξη εκδόθηκε σε εκτέλεση της δεύτερης προσβαλλόμενης πράξης και στο πλαίσιο της εξουσιοδοτικής διάταξης της παραγράφου 1 του άρθρου 90 του ν. 4172/2013 (Α'167).
2. Ήδη με την παρούσα μας αμφισβητούμε τη νομιμότητα των πιο πάνω πράξεων και ζητάμε την ακύρωσή τους κατά το μέρος που αφορά στο Ίδρυμά μας διότι:
 - (α) Η νομοθετική εξουσιοδότηση της παραγράφου 1 του άρθρου 90, αντίκειται στη διάταξη της παραγράφου 2 εδάφιο β του άρθρου 43 του Συντάγματος. Πρώτον, διότι, ενόψει του ότι αφορά στην οργάνωση και

άσκηση ατομικού δικαιώματος, όφειλε, λόγω της σπουδαιότητας του ζητήματος, να δοθεί στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας προς έκδοση Προεδρικού Διατάγματος και όχι σε άλλο όργανο της εκτελεστικής εξουσίας (οι πράξεις του οποίου εκφεύγουν από τον προληπτικό έλεγχο του Δικαστηρίου Σας). Δεύτερον, διότι η επίμαχη νομοθετική διάταξη περιέχει απλώς τον καθ' ύλην προσδιορισμό του αντικειμένου της εξουσιοδότησης, χωρίς να περιέχει και ουσιαστική ρύθμισή του, έστω σε γενικό, αλλά ορισμένο πλαίσιο, σύμφωνα με το οποίο θα ενεργήσει η Διοίκηση, προκειμένου να ρυθμίσει τα επί μέρους θέματα.

(β) Η από 20.9.2013 απόφαση του Κυβερνητικού Συμβουλίου Μεταρρύθμισης – δεύτερη προσβαλλόμενη – σε εκτέλεση της οποίας εκδόθηκε η πρώτη προσβαλλόμενη είναι ανυπόστατη, άλλως ανεκτέλεστη, λόγω μη τηρήσεως των διατυπώσεων δημοσιότητας, που απαιτεί ο νόμος για τις πράξεις αυτές.

(γ) Παραβιάζεται το άρθρο 16 του Συντάγματος, κατά το μέρος που με το άρθρο αυτό κατοχυρώνεται το αυτοδιοίκητο των ΑΕΙ, η υποχρέωση του Κράτους να διασφαλίζει την ανάπτυξη και την προαγωγή της έρευνας και της διδασκαλίας και το δικαίωμα πρόσβασης στην εκπαίδευση.

(δ) Παραβιάζεται η αρχή της ισότητας, της αξιοκρατίας, της αναλογικότητας και της ορθολογικής διάρθρωσης των δημόσιων υπηρεσιών.

(ε) Παρέχεται συνταγματικώς ανεπίτρεπτη υπεξουσιοδότηση στο Τριμελές Ειδικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο του άρθρου 90 παράγραφος 2 στοιχείο Γ του ν. 4172/2013.

(στ) Θίγονται στον πυρήνα τους η συμβατική ελευθερία και η εργασία ως δικαιώματα στην περιουσία του εργαζόμενου κατά την έννοια του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ σε συνδυασμό με το άρθρο 28 του Συντάγματος και των άρθρων 5 παράγραφος 1, 17 παράγραφος 2 και 22 του Συντάγματος.

II. ΙΣΤΟΡΙΚΟ.

A. Η αποστολή των ΑΕΙ και του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου κατά το ελληνικό και ευρωπαϊκό δίκαιο και τον Κανονισμό του – Οι απαιτήσεις της νομοθεσίας για αριστεία και υψηλού επιπέδου Παιδεία.

1. Αποστολή του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου είναι η παροχή ανώτατης εκπαίδευσης με υψηλής ποιότητας διδασκαλία και έρευνα. Σήμερα, η αποστολή αυτή εξειδικεύεται στο άρθρο 4 του νόμου 4009/2011 *«Δομή, λειτουργία, διασφάλιση της ποιότητας των σπουδών και διεθνοποίηση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων»* (Α' 195). Ενός νόμου που διακηρύσσει την παιδεία ως *«μεγάλη ελπίδα του έθνους και θεμέλιο ιστορικών επιτεύξεων του Ελληνικού λαού»*. Ενός νόμου που θέτει υψηλούς στόχους ποιότητας στα Πανεπιστήμια, πολυεπίπεδη οργάνωσή τους με επιπλέον Δομές, εξειδικευμένα Τμήματα και καταμερισμό εργασιών σε ένα διεθνές πλαίσιο και περιβάλλον συνεργασίας και ανταγωνιστικότητας.

Οι στόχοι αυτοί αυτονόητα θα πρέπει να εξυπηρετηθούν από αντίστοιχο ανθρώπινο προσωπικό – επιστημονικό, διοικητικό και τεχνικό – προκειμένου να επιτευχθούν και να διατηρήσει το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο την αίγλη και την καταξίωσή του.

2. Τον εξέχοντα ρόλο του, το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο υπηρετεί, όπως ακολούθως αναλυτικά θα εκτεθεί, εδώ και δεκαετίες. Και οι προσπάθειες, οι πράξεις και τα αποτελέσματα των ενεργειών και επιτευγμάτων του προσωπικού – διδακτικού και διοικητικού – του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου ξεπερνούσαν και ξεπερνούν τα όρια και τις προσδοκίες του κοινού νομοθέτη. Χάρη στις άοκνες προσπάθειες του προσωπικού του, διδακτικού και διοικητικού, που λειτουργεί αναπόσπαστα και σαν ομάδα, το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο κατατάσσεται στη δεύτερη (2^η) θέση μεταξύ των Ευρωπαϊκών Πανεπιστημίων και μέσα στην πρώτη δεκάδα των Ευρωπαϊκών Ερευνητικών Κέντρων για τις ερευνητικές του δραστηριότητες.

3 Οι εξαιρετικές απαιτήσεις της ελληνικής νομοθεσίας για ένα επίπεδο ανώτατης παιδείας, εφάμιλλο των υψηλότερων ευρωπαϊκών προδιαγραφών, περιγράφονται στη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 4009/2011. Σύμφωνα με αυτή, το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο οφείλει να έχει ως αποστολή:

- να παράγει και να μεταδίδει τη γνώση με την έρευνα και τη **διδασκαλία,**
- να προετοιμάζει τους φοιτητές του για την εφαρμογή της στο **επαγγελματικό πεδίο,**
- να καλλιεργεί τις **τέχνες** και τον **πολιτισμό,**
- να προσφέρει **ανώτατη εκπαίδευση,**
- να συμβάλλει στη **δια βίου μάθηση** με σύγχρονες μεθόδους **διδασκαλίας,** περιλαμβανομένης και της **διδασκαλίας** από απόσταση στο ανώτερο επίπεδο ποιότητας κατά τα διεθνώς αναγνωρισμένα κριτήρια,
- να αναπτύσσει την **κριτική ικανότητα** και τις **δεξιότητες** των φοιτητών,
- να μεριμνά για την **επαγγελματική τους ένταξη,**
- να διαμορφώνει τις απαραίτητες συνθήκες για την **ανάδειξη των νέων ερευνητών,**
- να ανταποκρίνεται στις **αναπτυξιακές ανάγκες της χώρας** και τις ανάγκες της **αγοράς εργασίας και των επαγγελματικών πεδίων,**
- να προωθεί τη **διάχυση της γνώσης,** την **αξιοποίηση** των αποτελεσμάτων της έρευνας και την **καινοτομία,**
- να προωθεί τη **συνεργασία** με άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα και ερευνητικούς φορείς στην **ημεδαπή** και την **αλλοδαπή,**
- να προωθεί την αποτελεσματική **κινητικότητα** του εκπαιδευτικού προσωπικού, των φοιτητών και των αποφοίτων για την **ανοικοδόμηση ενός Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης και Έρευνας,**
- να συμβάλλει στη **διαμόρφωση υπεύθυνων πολιτών,** επιστημόνων ικανών και έτοιμων για τις απαιτήσεις όλων των πεδίων ανθρώπινης

δραστηριότητας με επάρκεια επιστημονική, επαγγελματική και πολιτιστική,

- να συμβάλλει στη **διαμόρφωση ανθρώπων** με σεβασμό στις αξίες της δικαιοσύνης, της ελευθερίας, της δημοκρατίας και της κοινωνικής αλληλεγγύης.

4. Κατά τον ίδιο νόμο, και σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 4, το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο οφείλει στο πλαίσιο της πιο πάνω αποστολής του, να δώσει **ιδιαίτερη έμφαση στην υψηλή και ολοκληρωμένη εκπαίδευση, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της επιστήμης, της τεχνολογίας και των τεχνών και της διεθνούς επιστημονικής πρακτικής.**
5. Για το λόγο αυτό, με το νόμο αυτό, **ισχυροποιείται ο σκοπός του ειδικού οργάνου των ΑΕΙ και του ΕΜΠ, της Μονάδας Διασφάλισης της Ποιότητας (ΜΟ.ΔΙ.Π.), στη συνεχή βελτίωση της ποιότητας του έργου του – εκπαιδευτικού και ερευνητικού – «για την αποτελεσματική λειτουργία και απόδοση των υπηρεσιών του, σύμφωνα με τις διεθνείς πρακτικές, ιδίως εκείνες του Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης» (άρθρο 14 του ν. 4009/2011).**
6. Το ειδικό αυτό όργανο συστάθηκε με βάση την **απαίτηση του νομοθέτη για παροχή υψηλής ποιότητας ανώτατης εκπαίδευσης, σύμφωνη με τα πρότυπα που θέσπισε η Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως αυτή εκφράστηκε στο νόμο 3374/2005 «Διασφάλιση της ποιότητας στην ανώτατη εκπαίδευση. Σύστημα μεταφοράς και συσσώρευσης πιστωτικών μονάδων – Παράρτημα διπλώματος» (Α' 189). Στο νόμο αυτό ορίστηκε ότι (άρθρο 1):**
«Το διδακτικό, ερευνητικό και κάθε άλλο έργο των ιδρυμάτων ανώτατης εκπαίδευσης υπόκειται σε διαρκή αξιολόγηση με σκοπό τη διασφάλιση και βελτίωση της ποιότητας της έρευνας και διδασκαλίας, των σπουδών και των λοιπών υπηρεσιών που παρέχονται από αυτά στο πλαίσιο της αποστολής τους ...Η αξιολόγηση συνίσταται στη συστηματική τεκμηριωμένη και λεπτομερή αποτίμηση, ανάδειξη και καταγραφή του έργου των ιδρυμάτων ανώτατης εκπαίδευσης, με τη χρήση αντικειμενικών

κριτηρίων, και στην κριτική ανάλυση και διαπίστωση τυχόν υφιστάμενων αδυναμιών και αποκλίσεων σε σχέση με την ακαδημαϊκή φυσιογνωμία, τους στόχους και την αποστολή τους, όπως περιγράφονται ειδικότερα στις διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας. Με βάση τα αποτελέσματα της αξιολόγησης λαμβάνονται από τα ακαδημαϊκά ιδρύματα και την Πολιτεία τα αναγκαία μέτρα διασφάλισης και βελτίωσης της ποιότητας του έργου που επιτελούν τα ιδρύματα ανώτατης εκπαίδευσης **στο πλαίσιο της αποστολής τους να παρέχουν ανώτατη παιδεία υψηλού ποιοτικού επιπέδου**».

7. Με τον ίδιο πιο πάνω νόμο **συστάθηκε και ανεξάρτητη διοικητική αρχή, η Αρχή Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση (Α.ΔΙ.Π.)** με σκοπό την υποστήριξη των ΑΕΙ στην πραγματοποίηση όλων των πιο πάνω διαδικασιών διασφάλισης της ποιότητας στην ανώτατη εκπαίδευση (άρθρο 10).
8. Η διασφάλιση υψηλής ποιότητας εκπαιδευτικού και ερευνητικού έργου στην ανώτατη εκπαίδευση αποτυπώθηκε στην ελληνική νομοθεσία ως αποτέλεσμα του **πάγιου αιτήματος και της μέριμνας της ευρωπαϊκής νομοθεσίας για τη δημιουργία ενός Ενιαίου Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης**. Πιο συγκεκριμένα:
 - τον Σεπτέμβριο 1998 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε Σύσταση «για την ευρωπαϊκή συνεργασία με σκοπό τη διασφάλιση της ποιότητας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση» (Ε.Ε.Λ. 270/56),
 - τον Ιούνιο 1999, στο πλαίσιο της Διακήρυξης της Μπολόνια της 19^{ης} Ιουνίου 1999, οι Ευρωπαίοι Υπουργοί Παιδείας συμφώνησαν να δημιουργήσουν έναν «Ενιαίο Ευρωπαϊκό Χώρο Ανώτατης Εκπαίδευσης»,
 - Τον Μάιο 2001 και τον Σεπτέμβριο 2003, στο πλαίσιο και πάλι των Συμβουλίων Υπουργών, συμφωνήθηκε ότι τα εθνικά συστήματα διασφάλισης ποιότητας πρέπει μέχρι τον 2005 να περιλαμβάνουν την αξιολόγηση των ιδρυμάτων ανώτατης εκπαίδευσης.
 - Από την άλλη, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανέλαβε την πρωτοβουλία να ιδρύσει ένα Ευρωπαϊκό Δίκτυο Διασφάλισης της

Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση, το οποίο ενεργοποιήθηκε τον Μάρτιο 2000 και αντικαταστάθηκε στον Νοέμβριο 2004 από την Ευρωπαϊκή Ένωση για τη Διασφάλιση της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση.

- Το 2010, η διακήρυξη της Βουδαπέστης – Βιέννης, αφού εκ νέου αναγνώρισε τον Ευρωπαϊκό Χώρο Ανώτατης Εκπαίδευσης, ως πρωτόγνωρο παράδειγμα περιφερειακής διασυνοριακής συνεργασίας, διακήρυξε ότι *«η ακαδημαϊκή κοινότητα – διαδάσκοντες, ερευνητές, διοικητικό προσωπικό και σπουδαστές – παίζουν κρίσιμο ρόλο, ώστε να γίνει πραγματικότητα ο Ευρωπαϊκός Χώρος Ανώτατης Εκπαίδευσης»*¹.

9. Σε πλήρη εναρμόνιση με τις πιο πάνω ευρωπαϊκές και νομοθετικές απαιτήσεις, το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, σύμφωνα με τον Εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας του [Φ1/232/Β1/404/25.8.2000 απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων *«Έγκριση του εσωτερικού κανονισμού λειτουργίας του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου»* (Β' 1098)], *«στα πλαίσια του άρθρου 16 του ισχύοντος Συντάγματος ... της παράδοσης και της ανθρώπινης και υλικοτεχνικής υποδομής του, ...μέσω της αδιάσπαστης ενότητας των σπουδών και της έρευνας»* έχει ως πρωτεύουσα θεσμική συνιστώσα της αποστολής του *«την παροχή ανώτατης παιδείας διακεκριμένης ποιότητας και την προαγωγή των επιστημών και της τεχνολογίας»* (άρθρο 1). Και με κυρίαρχη στρατηγική του αυτή *«της διατήρησης και ενίσχυσης της θέσης του ως διακεκριμένου και στο διεθνή χώρο πανεπιστημιακού ιδρύματος των επιστημών και της τεχνολογίας»* (άρθρο 1).²
10. Στο πλαίσιο αυτό και για την επίτευξη και πραγματοποίηση τέτοιας ποιότητας προδιαγραφών, δομών και αποτελεσμάτων, το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο έχει ανάγκη – ως κρίσιμη και εκ των ων ουκ άνευ προϋπόθεση – όχι μόνο το σύνολο του υπηρετούντος Διοικητικού

¹ Οι επισημάνσεις στα χωρία των διατάξεων είναι δικές μας.

² Οι επισημάνσεις στα χωρία των διατάξεων είναι δικές μας.

Προσωπικού του αλλά και πρόσθετου προσωπικού. Το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο εμπιστεύτηκε τη Διοίκηση και τις απαιτήσεις της για αριστεία και ανάγκη εκσυγχρονισμού των δομών του και του παραγόμενου έργου του. Και, ειδικά τη τελευταία δεκαπενταετία, προχώρησε στο άνοιγμα του Ιδρύματος στα νέα δεδομένα και στη δημιουργία νέων Δομών και Δράσεων με χαρακτήρα διεθνή. Όπως ακριβώς του ζητήθηκε. Προχώρησε δε – την τελευταία δεκαετία και πλέον – στην απασχόληση και εκ των έσω εκπαίδευση ικανών στελεχών διοικητικού προσωπικού για να ανταπεξέλθει στις απαιτήσεις αυτές.

11. Τα στελέχη μας αυτά σήμερα επανδρώνουν με εξαιρετική αποτελεσματικότητα και συνέπεια: τις Υπηρεσίες Συνεργασίας με Κοινωνικούς Εταίρους και Υποστήριξης Φοιτητών, Σχεδιασμού και Ανάπτυξης, Βιβλιοθήκης, Υποδομών Τεχνολογιών Πληροφορικής Επικοινωνιών, Διαχείρισης Οικονομικών Πόρων, Ανθρώπινου Δυναμικού, τις Τεχνικές Υπηρεσίες, τις Υπηρεσίες Διαχείρισης Ερευνητικών Έργων, καθώς και τις Ακαδημαϊκές Δομές (Σχολές – Τομείς – Εργαστήρια), τα Προγράμματα Σπουδών (προπτυχιακών και μεταπτυχιακών) και τη Μονάδα Διασφάλισης Ποιότητας.
12. Είναι ανταπόδεικτο, από το σύνολο των πιο πάνω νομοθετικών και λοιπών ρυθμίσεων, ότι και ο Έλληνας νομοθέτης και οι κορυφαίοι της Παιδείας στην Ευρωπαϊκή Ένωση αναγνωρίζουν την ανάγκη δημιουργίας ενός εξελιγμένου Πανεπιστημίου, με ευρύτατες και εξειδικευμένες δομές, που να μπορεί να υπηρετεί και να εξυπηρετεί τεράστιο αριθμό φοιτητών από την Ελλάδα και το Εξωτερικό. Οι δομές αυτές λειτουργούν με ανθρώπους. Και στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, το Διοικητικό Προσωπικό του, ακόμα και περιορισμένο αριθμητικά όπως είναι σήμερα, είναι ο αναγκαίος, σημαντικός και κρίσιμος αρωγός στην τεράστια αυτή προσπάθεια παροχής υπηρεσιών υψηλότατου επιπέδου. Το προσωπικό αυτό έχει με στοιχεία αποδείξει ότι εκτελεί το καθήκον του, σύμφωνα με τις προδιαγραφές και τους όρους, που θέτει η εθνική νομοθεσία και η νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και τα

παγκόσμια δεδομένα στο χώρο των Πανεπιστημίων και της Έρευνας. Αυτό έχει κατ' επανάληψη αναγνωρισθεί από το Ίδρυμά μας, σε ανύποπτο χρόνο, όπως ακολούθως αναλύεται.

Β. Το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, η οργάνωση και η προσφορά του

Το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο είναι Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα, νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου πλήρως αυτοδιοικούμενο. Είναι το πλέον αρχαιότερο και φημισμένο εκπαιδευτικό Ίδρυμα της χώρας στην επιστημονική, ερευνητική και τεχνολογική ανάπτυξη της χώρας από την ίδρυσή του – το 1836 – μέχρι και σήμερα. Στα 177 χρόνια λειτουργίας του το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο αποτέλεσε για τους Έλληνες σύμβολο ελπίδας και προόδου και προετοίμασε και παρέδωσε στην Ελλάδα, στην Ευρώπη και παγκοσμίως άξιους επιστήμονες και εκλεκτούς ακαδημαϊκούς, που τιμούν τη χώρα μας και την επιστήμη που υπηρετούν.

Βα. Αριθμητικά Δεδομένα

Στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο:

(α) λειτουργούν εννέα Σχολές:

- Πολιτικών Μηχανικών με πέντε επιμέρους Τομείς,
- Μηχανολόγων Μηχανικών με έξι επιμέρους Τομείς,
- Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών με επτά επιμέρους Τομείς,
- Αρχιτεκτόνων Μηχανικών με τέσσερις επιμέρους Τομείς,
- Χημικών Μηχανικών με τέσσερις επιμέρους Τομείς,
- Αγρονόμων και Τοπογράφων Μηχανικών με τρεις επιμέρους Τομείς,
- Μηχανικών Μεταλλείων Μεταλλουργών με τρεις επιμέρους Τομείς,
- Ναυπηγών Μηχανολόγων Μηχανικών με τέσσερις επιμέρους Τομείς
και
- Εφαρμοσμένων Μαθηματικών και Φυσικών Επιστημών με τέσσερις επιμέρους Τομείς.

Επισημαίνεται ότι τα εννέα Τμήματα του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου είναι χωρικά πολυδιεσπαρμένα τόσο στο χώρο της Πολυτεχνειούπολης Ζωγράφου όσο και στις ιστορικές εγκαταστάσεις του Γηπέδου Πατησίων. Η αποτελεσματική και άμεση εξυπηρέτησή τους οδήγησε στην ανάγκη **αποκεντρωμένης και με πολλαπλά καθήκοντα οργάνωσης της εργασίας ειδικά των διοικητικών υπηρεσιών του**, όπως ρητά αυτό προβλέφθηκε στο Οργανισμό Λειτουργίας του (άρθρο 10, 1.3).

(β) φοιτούν **συνολικά 22.000** προπτυχιακοί και μεταπτυχιακοί **φοιτητές** και υποψήφιοι διδάκτορες.

(γ) Ο αριθμός δε των εισαχθέντων κάθε έτος φοιτητών παρουσιάζει σταθερά αυξητική πορεία σύμφωνα με τις αποφάσεις του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων.

(δ) υπηρετούν **548** μέλη Διδακτικού και Επιστημονικού Προσωπικού **(ΔΕΠ)**,

(ε) λειτουργούν **129** θεσμοθετημένα **Εργαστήρια**, που φέρουν εις πέρας το μεγαλύτερο μέρος των ερευνητικών δραστηριοτήτων του

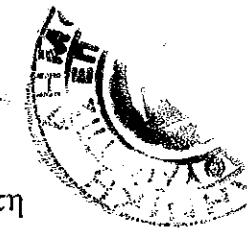
(στ) την τελευταία δεκαετία και πλέον ανατέθηκαν στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο **πάνω από τέσσερις χιλιάδες (4.000) ερευνητικά προγράμματα**, από ελληνικούς, ευρωπαϊκούς και διεθνείς ερευνητικούς ή και άλλους φορείς,

(ζ) έχει οργανωμένο κεντρικό **PC-LAB**, ενώ **κάθε μία από τις 9 Σχολές διαθέτει ιδιαίτερο PC-LAB και σχεδιαστήρια** και

(η) διεκπεραιώνει **δέκα εννέα (19) διατμηματικά μεταπτυχιακά προγράμματα** κατ' έτος.

Ββ. Ειδικά για τα ερευνητικά προγράμματα του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου

1. Όπως προαναφέρεται, κατά την τελευταία δεκαετία και πλέον, το Πολυτεχνείο πραγματοποίησε τουλάχιστον 4.000 ερευνητικά προγράμματα ανατεθειμένα σε αυτό από ευρωπαϊκούς, δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς. Στη συντριπτική τους πλειοψηφία, τα ερευνητικά έργα αναλαμβάνονται και

διεκπεραιώνονται από τους Τομείς των Σχολών του Πολυτεχνείου, τη Βιβλιοθήκη, τη Συνεχιζόμενη Εκπαίδευση και την Πρυτανεία.

2. **Κύτταρο της ερευνητικής δραστηριότητας του Πολυτεχνείου είναι τα Εργαστήριά του.** Σε αυτά και για τις επιμέρους πράξεις και τεχνικές δοκιμές που γίνονται, συμμετέχει και εργάζεται ένας μεγάλος αριθμός διοικητικών υπαλλήλων, που προσφέρει όχι μόνο διοικητική αλλά και εξειδικευμένη τεχνική υποστήριξη, σύμφωνα με τις υψηλές απαιτήσεις των προγραμμάτων αυτών, αλλά και – σε ορισμένες περιπτώσεις – τους επιβαλλόμενους κανόνες ασφαλείας των εγκαταστάσεων..
3. Περαιτέρω, για την υποβολή προτάσεων σε αυτά τα έργα, απαιτείται μεγάλη προετοιμασία τόσο σε επιστημονικό όσο και σε διοικητικό επίπεδο. Οι πιθανότητες έγκρισης μίας τέτοιας πρότασης δεν είναι πολλές, καθώς η ανταγωνιστικότητα είναι πολύ μεγάλη μεταξύ των ερευνητικών και ακαδημαϊκών φορέων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που όλοι επιθυμούν να αναδειχθούν και να ωφεληθούν από μία τέτοια ανάθεση.
4. Επίσης, εξαιρετικής σημασίας είναι και η προσφορά της Γραμματείας του Ειδικού Λογαριασμού Κονδυλίων Έρευνας. Στις αρμοδιότητες της Γραμματείας αυτής εντάσσεται η οικονομική διαχείριση, η τεχνική υποστήριξη, ο έλεγχος των εκπονούμενων έργων, η ανάπτυξη πρωτοβουλιών για την προώθηση της έρευνας και η ενημέρωση των ερευνητών ως προς τις διεθνείς και εγχώριες προκηρύξεις. Η άρτια στελέχωση της Γραμματείας αυτής αποτελεί για το Ίδρυμά μας κρίσιμη και αναγκαία παράμετρο για την απρόσκοπτη εξέλιξη των ερευνητικών έργων του.
5. Παρά το μεγάλο ανταγωνισμό, όμως, το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο κατέχει εξέχουσα θέση στα ανταγωνιστικά έργα, και κυρίως αυτά που προέρχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα Κοινοτικά Πακέτα Στήριξης. Και αυτό χάρη στις άοκνες προσπάθειες και την τεχνογνωσία που έχει αποκτήσει και το διοικητικό μας προσωπικό χωρίς το οποίο θα είναι αδύνατη η διεκπεραίωση και ολοκλήρωση των προσπαθειών των ερευνητών μας.

6. Η προσφορά του διοικητικού προσωπικού του Πολυτεχνείου στο ίδιο το Ίδρυμα, το διδακτικό και ερευνητικό προσωπικό του και τους φοιτητές του έχει αναγνωρισθεί κατ' επανάληψη, όπως, για τα ερευνητικά έργα, έγινε και στην «Αποτίμηση Ερευνητικής Δραστηριότητας 2006-2009».

7. **Για να γίνει κατανοητή η τεράστια και πολυεπίπεδη προσφορά της ερευνητικής δραστηριότητας του Πολυτεχνείου** αναφέρουμε ότι τη δεκαετία 1999-2009, ο **συνολικός προϋπολογισμός** των εγκεκριμένων ερευνητικών προγραμμάτων ήταν τετρακόσια πενήντα έξι εκατομμύρια πεντακόσιες ενενήντα πέντε χιλιάδες (**456.595.000**) ευρώ με **καθαρές εισροές** τριακόσια εξήντα τρία εκατομμύρια εκατόν ενενήντα μία χιλιάδες (**363.191.000**) ευρώ. Και με μέσο όρο συνολικού ετήσιου προϋπολογισμού της τάξης των σαράντα ενός εκατομμυρίων (41.000.000) ευρώ.

8. Συγκεκριμένα:

- το 2006 εγκρίθηκαν 434 έργα με προϋπολογισμό 45.767.000 €,
- το 2007 εγκρίθηκαν 272 έργα με προϋπολογισμό 24.788.000 €,
- το 2008 εγκρίθηκαν 291 έργα με προϋπολογισμό 41.249.000 €,
- το 2009 εγκρίθηκαν 261 έργα με προϋπολογισμό 39.759.000 €,
- το 2011 εγκρίθηκαν 404 έργα με προϋπολογισμό 62.531.570 €,
- το 2012 εγκρίθηκαν 340 έργα με προϋπολογισμό 114.901.150 €,
- το 2013 εγκρίθηκαν 150 έργα με προϋπολογισμό 60.484.661 €.

9. Οι πηγές χρηματοδότησης των ερευνητικών αυτών έργων είναι στο σύνολό τους σχεδόν εξωτερικές και δεν επιβαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό. Χωρίζονται δε σε τέσσερις κατηγορίες:

- **Ευρωπαϊκοί Πόροι**, κατηγορία που με διαφορά επιφέρει τις υψηλότερες εισροές στο Ίδρυμά μας,
- Ευρύτερος δημόσιος τομέας (ΓΓΕΤ, Υπουργεία, οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης κλπ),
- Πόροι του Υπουργείου Παιδείας, μέσω όμως του ανταγωνιστικού επιχειρησιακού Προγράμματος Εκπαίδευση και Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση (ΕΠΕΑΕΚΙΙ),
- Ιδιωτικός τομέας.

10. Από την προέλευση των πηγών χρηματοδότησης αναδεικνύεται η τεράστια συμβολή του Ιδρύματος στην ανάπτυξη και την πρόοδο της ελληνικής κοινωνίας. Το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, ειδικά τα τελευταία χρόνια με την ανάπτυξη της πιο πάνω ερευνητικής του δραστηριότητας, αποτελεί γέφυρα σύνδεσης της επιστήμης με την κοινωνία. Ολοκληρώνοντας εντυπωσιακά επιστημονικά επιτεύγματα, παρέχει σταθερά εφόδια στη χώρα και στην κοινωνία για την πρόοδο και την ανάπτυξή τους.

Μεγάλο μέρος της έρευνας, που πραγματοποιείται στο Πολυτεχνείο καλύπτει άμεσες ανάγκες τοπικού και εθνικού επιπέδου. Είναι αυτό που πραγματοποιεί το μεγαλύτερο μέρος των προγραμμάτων των φορέων τοπικής αυτοδιοίκησης για κρίσιμα ζητήματα, όπως:

- ανάπτυξιακών προοπτικών,
- χωρικής οργάνωσης αστικών κέντρων,
- διαχείρισης λυμάτων,
- εκτίμησης ποιότητας υδάτων,
- περιβαλλοντικής προστασίας,
- κινητικότητας,
- αντιμετώπισης φυσικών κινδύνων και
- αξιολόγησης εδαφών και γεωλογικού υπόβαθρου.

Πέρα από το τομέα της τοπικής αυτοδιοίκησης, το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο και το ερευνητικό του έργο συνδέεται άμεσα με τα πλέον κρίσιμα θέματα τοπικού και εθνικού ενδιαφέροντος. Ενδεικτικά και μόνο αναφέρουμε ότι:

- το Υπουργείο Πολιτισμού αναθέτει σε εμάς σημαντικότερα έργα ανάδειξης και συντήρησης ιστορικών μνημείων και χώρων,
- η ΔΕΗ αναθέτει σε εμάς τα έργα για τη μείωση της περιβαλλοντικής υποβάθμισης στις περιοχές λειτουργίας των σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας,
- η Οργανισμός Σχολικών Κτιρίων αναθέτει σε εμάς τον αντισεισμικό έλεγχο των σχολικών κτιρίων της νησιωτικής Ελλάδας.

- οι Οργανισμοί Λιμένων αναθέτουν σε εμάς την εκπόνηση ερευνών για τα λιμενικά έργα και προβλήματα της χώρας,
- η Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας έχει εντάξει το Εργαστήριο Πυρηνικής Τεχνολογίας στο Εθνικό Σύστημα Επιτήρησης της Ραδιενέργειας στον ελληνικό χώρο.

Η ανάθεση έργων από τον Ιδιωτικό Τομέα αφορά σε έργα υψηλών προδιαγραφών. Τα αποτελέσματά τους έχουν άμεσες συνέπειες στην ελληνική κοινωνία, καθώς με αυτά βελτιώνεται η ποιότητα και οι υπηρεσίες των εταιριών αυτών που στη συνέχεια παρέχονται στο κοινωνικό σύνολο. Πολλές είναι, για παράδειγμα, οι έρευνες για την αξιοποίηση εναλλακτικών μορφών ενέργειας, για την ανάπτυξη προϊόντων φιλικών στο περιβάλλον, για τη διασφάλιση της ποιότητας των καυσίμων και των πετρελαιοειδών στην αγορά.

2. Το μεγαλύτερο δε μέρος των χρηματοδοτήσεων αυτών, επιστρέφει στην εκπαίδευση και στην έρευνα. Επιστρέφει στην Ελλάδα και στην Ανώτατη Παιδεία της. Οι πόροι αυτοί επανεπενδύονται στις εκπαιδευτικές λειτουργίες του Πολυτεχνείου, στην έρευνα και στην ανάπτυξη. Ειδικότερα:

- το 2006, σε ερευνητικές και εκπαιδευτικές δραστηριότητες, κατανεμήθηκε το **72%** των διαθέσιμων πόρων από τα ερευνητικά έργα.
- το 2007, σε ερευνητικές και εκπαιδευτικές δραστηριότητες, κατανεμήθηκε το **68%** των διαθέσιμων πόρων από τα ερευνητικά έργα.
- το 2008, σε ερευνητικές και εκπαιδευτικές δραστηριότητες, κατανεμήθηκε το **83%** των διαθέσιμων πόρων από τα ερευνητικά έργα.
- το 2009, σε ερευνητικές και εκπαιδευτικές δραστηριότητες, κατανεμήθηκε το **84%** των διαθέσιμων πόρων από τα ερευνητικά έργα.

3. Στον όρο δε εκπαιδευτικές δραστηριότητες συμπεριλαμβάνονται: οι υποτροφίες σε υποψήφιους διδάκτορες, η ενίσχυση επικουρικού διδακτικού έργου, οι εργαστηριακές ασκήσεις, η διόρθωση εργασιών και η επιτήρηση εξετάσεων. Έργα δηλαδή που περιλαμβάνονται στον πυρήνα των πανεπιστημιακών καθηκόντων.

4. Επανεπενδύονται, όμως, οι χρηματοδοτήσεις αυτές και στην ενίσχυση του ανθρώπινου δυναμικού και των εργαστηριακών υποδομών, με τη στήριξη νέων ερευνητών και διδασκτόρων, με την κινητικότητα τους και με την αγορά καινούργιων οργάνων, αναλωσίμων και υπερσύγχρονων μηχανημάτων.

Γ. Η βιοτικής σημασίας προσφορά εργασίας του συνόλου των υπαλλήλων ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου – Η ανάγκη για επιπλέον προσωπικό

1. Όλη αυτή η πρόοδος και παραγωγή γνώσης, ερευνητικής δραστηριότητας και διεθνούς καταξίωσης πραγματοποιείται υπό εξαιρετικά αντίξοες συνθήκες, ειδικά αν ληφθούν υπόψη τα ακόλουθα δεδομένα:

(α) Στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο εργάζονται **878 υπάλληλοι** ως διοικητικό προσωπικό. Οι κατηγορίες του προσωπικού του, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Οργανισμό Λειτουργίας του (άρθρο 10), είναι:

- το Μόνιμο Διοικητικό προσωπικό, που αριθμεί **σήμερα 155 υπαλλήλους**.

- το διοικητικό προσωπικό Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου Χρόνου (ΙΔΑΧ), που έχει τις ίδιες υποχρεώσεις με το μόνιμο προσωπικό και

- το Ειδικό Τεχνικό Εργαστηριακό Προσωπικό (Ε.Τ.Ε.Π.), το οποίο, σύμφωνα με το νόμο, θα παρείχε στο Ίδρυμά μας έργο υποδομής στη λειτουργία του με εξειδικευμένες τεχνικές – εργαστηριακές υπηρεσίες στο εκπαιδευτικό, ερευνητικό και εφαρμοσμένο έργο του Ιδρύματος.

Μεταξύ των πιο πάνω διοικητικών υπαλλήλων, περιλαμβάνονται και 137 κάτοχοι διδακτορικού διπλώματος, που θα έπρεπε να καλύπτουν θέσεις Ειδικού Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού (ΕΕΔΠ).

Συνεπώς, ο συνολικός αριθμός διοικητικού προσωπικού δεν ξεπερνά τους 750.

(β) **Επιλογή της Πολιτείας**, όλα αυτά τα χρόνια, ήταν να μην προχωρήσει στην πλήρωση των οργανικών θέσεων, που είχαν συσταθεί

νομοθετικά και θα κάλυπταν τις πιο πάνω αυξημένες ανάγκες του Ιδρύματός μας, καθώς:

(i) υφίστανται 342 κενές οργανικές θέσεις Ειδικού Τεχνικού και Εργαστηριακού Προσωπικού (Ε.Τ.Ε.Π.) επί συνόλου 414.

Δηλαδή, το 82,61% των θέσεων Ε.Τ.Ε.Π, που προβλέφθηκαν ως απαραίτητες για την εύρυθμη λειτουργία του Ιδρύματος μας προ δεκαετίας τουλάχιστον, παραμένουν κενές και

(ii) υφίστανται 37 κενές οργανικές θέσεις Ειδικό Εργαστηριακό και Διδακτικό Προσωπικό (Ε.Ε.ΔΙ.Π.) επί συνόλου 80.

Δηλαδή, το 45,52% των θέσεων Ε.Ε.ΔΙ.Π., που προβλέφθηκαν ως απαραίτητες για την εύρυθμη λειτουργία του Ιδρύματος μας προ δεκαετίας τουλάχιστον, παραμένουν κενές.

(γ) Ειδικά μετά το 2010, και όσον αφορά τις πιο πάνω θέσεις, οι προκηρύξεις κενών θέσεων, οι κρίσεις και οι προκηρύξεις νέων θέσεων έχουν επιστραφεί από το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων.

2. Προκειμένου το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο να ξεπεράσει αυτήν την επιλογή της ελληνικής Πολιτείας να μην προχωρήσει σε προσλήψεις ικανού αριθμού προσώπων σε οργανικές θέσεις μόνιμου και ειδικού προσωπικού, κατάφερε να εντάξει στις υπηρεσίες του προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, να το εκπαιδεύσει κατάλληλα και με αυτό συμπαραστάτη να επιτύχει – εκπαιδευτικά και ερευνητικά – τις πιο πάνω κορυφαίες επιδόσεις σε παγκόσμιο επίπεδο.
3. Το προσωπικό, που υπηρετεί στο Πολυτεχνείο, με συμβάσεις αορίστου χρόνου καλύπτει καθημερινά τις πάγιες και διαρκείς ανάγκες των εκατοντάδων μελών ΔΕΠ, των δεκάδων συλλογικών οργάνων διοίκησης, της Πρυτανείας, του Συμβουλίου Διοίκησης και της Συγκλήτου. Και παρά τις φιλότιμες προσπάθειές του είναι αδύνατο να ανταπεξέλθει στον όγκο των απαιτήσεων, καθημερινών και μόνιμων. Για το λόγο αυτό, βάσει της από 2011 πρότασης «Αναδιοργάνωσης και Εκσυγχρονισμού των Διοικητικών Υπηρεσιών του Ε.Μ.Π.», όπως αυτή

ενεκρίθη – σε ανύποπτο χρόνο – από τη Σύγκλητο του Ιδρύματος με τις αποφάσεις της 18^{ης}/2011 (συνεδρίαση 26.9.2011) και της 26^{ης}/2011 (συνεδρίαση 16.12.2011), οι ανάγκες του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου σε διοικητικό προσωπικό εκτιμάται ότι ανέρχονται πλέον σε χίλιους εκατό τέσσερις (1.104) υπαλλήλους, όπως προκύπτει από την πλήρως τεκμηριωμένη ανά κλάδο, κατηγορία και ειδικότητα πιο πάνω πρόταση.

4. Η πλήρως τεκμηριωμένη πιο πάνω πρόταση των θεσμικών οργάνων του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου εγκαίρως απεστάλη στο Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων με την 33146/2011 επιστολή του Πρύτανη του Ιδρύματος. Αποτελείται από πλήρες Οργανόγραμμα, που λαμβάνει υπόψη τις ρυθμίσεις του ν. 4009/2011 και τις ανάγκες που αυτός διαμόρφωσε. Λαμβάνει επίσης υπόψη της αριστεία που απαιτείται και αναμένεται από το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο σε ακαδημαϊκό και ερευνητικό επίπεδο σε τοπικό, εθνικό, ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο. Και, στο πλαίσιο αυτό, ρυθμίζει με λεπτομέρεια και ακρίβεια, τις Διευθύνσεις, τα Τμήματα και τις αρμοδιότητες αυτών, καθώς και τον αριθμό των εργαζομένων που αντιστοιχούν στις πιο πάνω απαιτούμενες θέσεις.
5. Με δεδομένα αυτά, το Οργανόγραμμα, που απεστάλη στο Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων ήδη από τον Δεκέμβριο 2011 και αποδεικνύει τις ανάγκες του Ιδρύματός μας για 1.104 υπαλλήλους, είναι εξαιρετικά δύσκολο να αντικρουσθεί. Και ουδέποτε αντικρούσθηκε ή απαντήθηκε από το πιο πάνω αρμόδιο Υπουργείο μέχρι και σήμερα, παρά την παρέλευση δύο ετών.
6. Μάλιστα, σε απάντηση του 113287/2013/ΠΒ εγγράφου του ίδιου πιο πάνω Υπουργείου για τις αναφερόμενες τότε ως μεταρρυθμιστικές δράσεις του, με αγωνία και πλήρη γνώση των εξαιρετικά δυσμενών συνεπειών, που θα επιφέρουν οι δράσεις αυτές στο Ίδρυμα, με ακρίβεια, υπευθυνότητα και στοιχεία παρουσιάσαμε – για μία ακόμη φορά – τις τεράστιες ελλείψεις του

Ιδρύματος σε διοικητικό προσωπικό με την 21771/2013 επιστολή του Πρύτανη του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου.

ΙΙΙ. Η ΑΝΥΠΟΛΟΓΙΣΤΗ ΒΛΑΒΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΕΤΣΟΒΙΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ, ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ, ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΦΗΜΗΣ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΙΩΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΟΥ

1. Όπως αναλυτικά αναφέρεται πιο πάνω, στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο παραμένει – λόγω της υφιστάμενης εδώ και χρόνια επιλογής της δημόσιας διοίκησης – κενό το 82,61 % των θέσεων Ε.Τ.Ε.Π. και το 45,52% των θέσεων Ε.Ε.ΔΙ.Π., που νομοθετικά είχαν θεσμοθετηθεί.
2. Η θέση σε διαθεσιμότητα 399 διοικητικών υπαλλήλων, όπως ορίζεται στην προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση, από το σύνολο των 878 υπαλλήλων, που υπηρετούν σε αυτό, αφορά στο 45% των εργαζομένων του στον τομέα της διοικητικής του οργάνωσης. Ειδικά για τα στελέχη εκείνα, που αποτελούν τον κορμό των διοικητικών του υπηρεσιών, το ποσοστό αυτό ανέρχεται στο 71%.
3. Μία τέτοια κατακόρυφη και συντριπτική μείωση του ανθρώπινου δυναμικού του είναι αδιαμφισβήτητα ικανή να οδηγήσει σε πλήρη αποδιοργάνωση της λειτουργίας του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου. Ειδικά αν ληφθεί υπόψη ότι το Ίδρυμά μας λειτουργεί και απαιτείται να λειτουργεί – κατά τα ανωτέρω – σε υψηλών απαιτήσεων και προδιαγραφών πλαίσιο παροχής ανώτατης παιδείας. Πιο συγκεκριμένα, η ραγδαία απομάκρυνση του 45 % των υπαλλήλων του Πολυτεχνείου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προσβαλλόμενη πράξη, τεκμηριωμένα θα έχει τις ακόλουθες καταστρεπτικές συνέπειες στη Κεντρική Διοίκηση, τις Γραμματείες και τον Ειδικό Λογαριασμό Κονδυλίων Έρευνας:

- 3.1. Η Γενική Διεύθυνση Διοικητικής Στήριξης και Σπουδών θα υποστεί μείωση του προσωπικού της σε ποσοστό 65%. Μία τέτοια μείωση προσωπικού στην πλέον νευραλγική Διεύθυνση του Ιδρύματός μας ως μόνη συνέπεια θα έχει την πλήρη αποδιοργάνωση του, την

ακύρωση του ρόλο του Πολυτεχνείου στην παραγωγή πρότυπου και ερευνητικού έργου και στην προοπτική ανάπτυξης της χώρας και η εξαφάνιση του ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος του ΕΜΠ σε σχέση με άλλα ιδρύματα σε διεθνές επίπεδο.

3.1.1. Η **Διεύθυνση Διοικητικού**, που υπάγεται στην πιο πάνω Γενική Διεύθυνση, θα υποστεί μείωση προσωπικού κατά 77%.

3.1.2. Το **Τμήμα Διοικητικού Προσωπικού** ολόκληρου του Ιδρύματος θα απαρτίζεται πλέον από δύο (2) άτομα.

3.1.3. Τα **Τμήματα Διδακτικού Προσωπικού και Διεκπεραίωσης και Αρχείου** θα απαρτίζονται πλέον από τέσσερα (4) άτομα συνολικά.

Καθίσταται αυταπόδεικτο ότι όλα τα παραπάνω Τμήματα και Διευθύνσεις θα αποδυναμωθούν μαζικά και θα είναι αδύνατη η διεκπεραίωση ουσιωδών αρμοδιοτήτων όπως, ο έλεγχος νομιμότητας, οι διαδικασίες εξέλιξης μελών ΔΕΠ και η καθημερινή διεκπεραίωση των γραφειοκρατικών προβλημάτων τους.

3.1.4. Η **Διεύθυνση Σπουδών** πλήττεται κατά το 65 % του προσωπικού της, ενώ το **Τμήμα Μεταπτυχιακών Σπουδών**, καθώς άλλα Τμήματα, καταργούνται πλήρως,

Είναι σαφές ότι το Ίδρυμα δεν θα μπορεί να οργανώσει τις μεταπτυχιακές σπουδές των φοιτητών του ούτε να υποστηρίξει ξένες γλώσσες ούτε να οργανώσει συνθήκες πρακτικής άσκησης των φοιτητών του.

3.1.5. Το **Τμήμα Προστασίας των Εγκαταστάσεων** θα απαρτίζεται από δύο (2) άτομα. Επισημαίνεται ότι μέχρι σήμερα για την προστασία των εγκαταστάσεων είχαν προσληφθεί τριάντα ένας (31) φύλακες. **Οι δύο φύλακες, που τελικώς θα απομείνουν**, θα έχουν την υποχρέωση να φυλάσσουν καθημερινά, επί εικοσιτετράωρη βάση, αργίες και εορτές:

- ο μία έκταση χιλίων (1.000) στρεμμάτων της Πολυτεχνειούπολης Ζωγράφου με κτίρια επιφάνειας 178.585 τ.μ.,
- ο το Συγκρότημα Πατησίων με κτίρια επιφάνειας 42.410 τ.μ.,
- ο την ασφάλεια δεκάδων χιλιάδων μελών ΔΕΠ, φοιτητών και επισκεπτών.

Σοβαρότατοι κίνδυνοι δημιουργούνται από την έλλειψη φύλαξης των εγκαταστάσεων του Πολυτεχνείου και, συγκεκριμένα:

- (i) στο Εργαστήριο Πυρηνικής Τεχνολογίας έχει αποθηκευτεί ραδιενεργό υλικό δηλωμένο στην Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το ραδιενεργό και πυρηνικό υλικό (EURATOM) και στο Διεθνή Οργανισμό Ατομικής Ενέργειας (ΙΑΕΑ), που σήμερα φυλάσσεται από επαρκές προσωπικό,
- (ii) στο Εργαστήριο του Τομέα Τεχνολογίας και Κατεργασιών της Σχολής Μηχανολόγων Μηχανικών έχει αποθηκευτεί εκρηκτικό υλικό, δηλωμένο στις αρμόδιες αρχές, που χρησιμοποιείται στην εκρηκτική διαμόρφωση κατεργασιών, που σήμερα φυλάσσεται από επαρκές προσωπικό και
- (iii) στα Εργαστήρια της Σχολής Χημικών Μηχανικών υπάρχουν για τους σκοπούς της εκπαίδευσης χημικά υλικά, που είναι επικίνδυνα σε μη ειδικούς και αφορούν σε χημικά και βιολογικά αντιδραστήρια, που σήμερα φυλάσσονται από επαρκές προσωπικό.

3.2. Η Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών θα υποστεί μείωση προσωπικού κατά 65%.

3.2.1. Το Τμήμα Προμηθειών θα απαρτίζεται από ένα (1) άτομο. Άρα ουσιαστικά καταργείται.

3.2.2. Το Τμήμα Μισθοδοσίας θα απαρτίζεται από τρία (3) άτομα για το σύνολο των εργαζομένων, μελών ΔΕΠ και λοιπού προσωπικού του Ιδρύματος.

Άμεση συνέπεια της έλλειψης προσωπικού στη Διεύθυνση αυτή θα είναι η αδυναμία απόκτησης προμηθειών, η αδυναμία στοιχειώδους διαχείρισης των πόρων του Πολυτεχνείου και η πλήρης αποδυνάμωση της μισθοδοτικής ικανότητας της.

3.3. Το **Τμήμα Φοιτητικής Μέριμνας της Διεύθυνσης Μέριμνας** θα στελεχώνεται πλέον με τρία (3) άτομα, όταν, όπως προαναφέρεται, το σύνολο των φοιτητών για τους οποίους πρέπει να μεριμνά ξεπερνά τους 22.000!

3.4. Η **Γενική Διεύθυνση Πληροφορικής και Δικτύων**, κομβική για τις ανάγκες ειδικά του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, θα υποστεί μείωση προσωπικού κατά 50%.

Η αποδυνάμωση αυτή αφορά στο σύνολο του Ιδρύματος, καθώς κανείς εργαζόμενος και υπηρετών σε αυτό δεν θα έχει τη δυνατότητα να αναλύει, σχεδιάζει, αποτιμά το έργο του Τμήματος ή του Τομέα του. Και δεν θα υπάρχει επαρκής ασφάλεια της Τράπεζας Δεδομένων του Ιδρύματος με προφανή κίνδυνο παραβίασής της.

Με τον τρόπο αυτό ουσιαστικά ακυρώνεται και κάθε δυνατότητα αξιολόγησης των δομών και των σπουδών που παρέχονται από το Ίδρυμα, σε πλήρη αντίθεση με τους προαναφερόμενους νόμους.

3.5. Η **Γραμματεία του Ειδικού Λογαριασμού Κονδυλίων Έρευνας** αποδιарθώνεται κατά 60%. Η δραματική αυτή μείωση στο προσωπικό ενός καίριου για τη χρηματοδότηση και την έρευνα φορέα του Πολυτεχνείου, που έχει προσελκύσει – κατά τα ανωτέρω – εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ μέσα σε μία μόλις δεκαετία και έχει τονώσει την Ελληνική Κοινωνία και επιχειρηματικότητα, έχει προφανείς συνέπειες στην ύπαρξη αυτή καθ' εαυτή του Ιδρύματος.

3.6. Η **Γραμματεία του Τεχνολογικού Πάρκου Λαυρίου** μειώνεται κατά 75%, γεγονός καθοριστικό για έναν εξέχοντα φορέα καινοτομίας και ανάπτυξης όχι μόνο του Πολυτεχνείου αλλά και ολόκληρης της χώρας.

3.7. Οι έξι (6) από τις εννέα (9) Σχολές του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου αποδιαρθρώνονται πλήρως, καθώς δεν θα διαθέτουν πλέον οργανωμένες και στελεχωμένες Γραμματείες για το κύριο όγκο των καθημερινών, γραφειοκρατικών και ουσιαστικών υποχρεώσεών τους. Ενδεικτικά και μόνο αναφέρεται ότι η Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών, σχολή παράδειγμα σε ευρωπαϊκό επίπεδο για την προσφορά της στην έρευνα και για την προσέλκυση ερευνητικών προγραμμάτων και συμβάσεων με τον ιδιωτικό και δημόσιο χώρο, θα αποστελεχωθεί κατά ποσοστό τουλάχιστον 60%.

Αυτό αναντίρρητα συνεπάγεται την πλήρη αδυναμία των Σχολών να οργανώσουν το εκπαιδευτικό και διδακτικό τους έργο, από το επίπεδο των προπτυχιακών μέχρι και αυτό των μεταπτυχιακών και να προωθήσουν το ερευνητικό τους έργο με τη εισροή νέων προγραμμάτων ή ακόμα και με τη διατήρηση των παλιών.

4. **Ειδικά για τα Ερευνητικά Προγράμματα του Ιδρύματός μας, οι συνέπειες στην οργάνωση, πραγματοποίηση, ακόμα και συνέχισή τους είναι βαριές και μη αναστρέψιμες και σε οικονομικό και σε κοινωνικό και σε επίπεδο φήμης:**

4.1. Όπως αναφέρεται αναλυτικά πιο πάνω, τα ερευνητικά έργα που αναλαμβάνει το Ίδρυμά μας έχουν ως κύριο πόρο χρηματοδότησης την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο κύριος όγκος αυτών των ερευνών εντάσσονται σε Προγράμματα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και ειδικότερα στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Εκπαίδευση και Αρχική επαγγελματική Κατάρτιση» (ΕΠΕΑΕΚ).

4.2. Στη νομοθεσία, που διέπει την εφαρμογή του πιο πάνω Προγράμματος και δη το ν. 2860/2000, περιλαμβάνονται διατάξεις που εγγυώνται την ορθολογικότητα, τη διαφάνεια και την επάρκεια εκτέλεσης και διατήρησης του κάθε έργου.

- 4.3. **Μεταξύ αυτών, επιβάλλεται και η τεκμηρίωση της βιωσιμότητας του έργου.** Στο πλαίσιο αυτό, σε κάθε Έντυπο Υποβολής Πρότασης των Σχολών μας, το Ίδρυμά μας δεσμεύεται ότι :

«B.2. ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑ

Η πορεία του προτεινόμενου Έργου αναμένεται να είναι βιώσιμη και μετά τη λήξη του Προγράμματος, διότι η όλη φιλοσοφία στηρίζεται στην επένδυση πόρων και προσπάθειας η οποία θα επιτρέψει την υλοποίηση της αναβάθμισης και θα δημιουργήσει τους κατάλληλους υποστηρικτικούς μηχανισμούς. Στη συνέχεια, οι πόροι (υλικοί και ανθρώπινοι) που το Ίδρυμα θα διαθέτει ετησίως στο Πρόγραμμα είναι ικανοί να συντηρήσουν την επιτυχή πορεία»

- 4.4. **Κάθε Έντυπο Υποβολής Πρότασης είναι εγκεκριμένο από το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων και τελεί σε πλήρη γνώση του η υποχρέωση του Ιδρύματός μας να υποστηρίζονται τα ερευνητικά μας προγράμματα με μόνιμο και επαρκές προσωπικό.** Στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο το προσωπικό της Κεντρικής Διοίκησης έχει αναλάβει και τη διαρκή λειτουργικότητα των οργάνων και εργαστηρίων του.

- 4.5. Σε κάθε Έντυπο Υποβολής Πρότασης κάθε δράσης ΕΠΕΑΕΚ καταγράφεται με λεπτομέρεια το πλήθος και το είδος των ωφελομένων από τη Δράση κοινωνικών ομάδων. **Στο Πολυτεχνείο κυρίως ωφελούνται οι προπτυχιακοί και μεταπτυχιακοί μας φοιτητές, σύμφωνα και με την αποστολή μας, για τη βελτίωση των σπουδών τους και την ελαχιστοποίηση του χρόνου αποφοίτησής τους.** Απόλυση του διοικητικού προσωπικού θα σήμαινε άμεση αδρανοποίηση των Δράσεων αυτών, με αποτέλεσμα την απώλεια των πιο πάνω στόχων και, βεβαίως, σοβαρό κίνδυνο απένταξης του Ιδρύματος από τη συγκεκριμένη Δράση με συνακόλουθη οικονομική βλάβη.

- 4.6. **Μεταξύ δε των πιο πάνω Δράσεων είναι και Εργαστήρια του Πολυτεχνείου με εξαιρετικά μεγάλη σημασία και για τη χώρα και**

για την κοινωνία. Τα Εργαστήρια αυτά έχουν χρηματοδοτηθεί από το ΕΠΕΑΕΚ και υποστηρίζονται από Δομές που με βάση την προσβαλλόμενη απόφαση καταργούνται ή μειώνονται δραστικά.

Τα Εργαστήρια αυτά είναι:

- (i) το Εργαστήριο Αντισεισμικής Τεχνολογίας στη Σχολή Πολιτικών Μηχανικών, το οποίο βρίσκεται σε συνεχή ετοιμότητα για τον έλεγχο κατοικιών που υπέστησαν ζημιές από σεισμική δραστηριότητα και
- (ii) το Εργαστήριο Πυρηνικής Τεχνολογίας με 24ωρη παρακολούθηση της ραδιενέργειας περιβάλλοντος για ανίχνευση διαρροής ραδιενεργού ρύπου στην ατμόσφαιρα. Το Εργαστήριο είναι μέλος του Δικτύου Εργαστηρίων της Ελληνικής Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας.

5. Καθίσταται σαφής η τεράστια περιουσιακή βλάβη του Ιδρύματος καθώς και η ανεπανόρθωτη τρώση της φήμης του σε εθνικό, ευρωπαϊκό επίπεδο που θα είναι αδύνατο να αποκατασταθεί στο μέλλον. Η ραγδαία, ατεκμηρίωτη και οριζόντια μείωση του ικανού και εκπαιδευμένου προσωπικού μας θα έχει ως καίριο αποτέλεσμα τη μείωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών ανώτατης εκπαίδευσης, την αδυναμία μετάδοσης γνώσης και την απαξίωση της φήμης του Ιδρύματός μας και των καταξιωμένων και εγνωσμένου κύρους καθηγητών του. Συνέπειες αντίθετες στην κείμενη νομοθεσία και το Σύνταγμα.

IV. ΕΝΝΟΜΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ

1. Με προφανές έννομο συμφέρον το Ίδρυμά μας ασκεί την παρούσα αίτηση ακύρωσης της κοινής υπουργικής απόφασης, με την οποία τίθεται ακαριαία και χωρίς καμία προετοιμασία αναδιάρθρωσης σε διαθεσιμότητα το 45% του διοικητικού μας προσωπικού και συγκεκριμένα 399 διοικητικοί υπάλληλοί μας.

2. Έχει κριθεί ότι και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έχουν έννομο συμφέρον, που θεωρείται προσωπικό, για την άσκηση αίτησης ακύρωσης³, σε περίπτωση που στρέφεται κατά απόφασης υπουργού, που το αφορά⁴. Επίσης, στις περιπτώσεις που η διοικητική πράξη προξενεί βλάβη στα συμφέροντα του ίδιου του νομικού προσώπου υλικά κάθε είδους και ηθικά, η προστασία και η επιδίωξη των οποίων περιλαμβάνεται στους σκοπούς του, όπως αυτοί καθορίζονται από τις σχετικές διατάξεις και το καταστατικό του⁵.
3. Τα δε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έχουν έννομο συμφέρον να προσβάλλουν πράξεις σχετικές με την οργάνωση, την περιουσία και τη λειτουργία τους, καθώς και την άσκηση σε αυτά διοικητικής εποπτείας⁶.
4. Όπως αποδεικνύεται από τα παραπάνω, η προσβαλλόμενη πράξη:
 - (α) έχει εκδοθεί από τον εποπτεύοντα το Ίδρυμά μας Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων,
 - (β) σχετίζεται άμεσα με την οργάνωση, την περιουσία και τη λειτουργία του Ιδρύματός μας και την άσκηση εποπτείας από τον αρμόδιο Υπουργό,
 - (γ) προκαλεί ανυπολόγιστη βλάβη στο Ίδρυμά μας, καθώς ουσιαστικά καταργεί τη δυνατότητα λειτουργίας του, τη εξυπηρέτησης των δεκάδων χιλιάδων φοιτητών, μελών ΔΕΠ και αντισυμβαλλομένων του σε διοικητικό επίπεδο, καθιστά αδύνατη τη διεκπεραίωση κάθε πράξης αρμοδιότητας διοικητικών υπαλλήλων, όπως η εγγραφή πρωτοετών φοιτητών, η όρκιση φοιτητών και η διεξαγωγή εξετάσεων,
 - (δ) η απομύλιωση των διοικητικών υπηρεσιών από στελέχη παύει κάθε δυνατότητα ανταπόκρισης του Ιδρύματός μας στις εθνικές και διεθνείς

³ ΣτΕ 3187/1987.

⁴ Π.Δ. Δαγτόγλου, Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο, εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλα, τρίτη έκδοση, σελ. 409, παρ. 469.

⁵ Επ. Σπηλιωτόπουλος, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, Τόμος 2, Νομική Βιβλιοθήκη, 2010, σελ. 87.

⁶ ΣτΕ 4130/1983, 2663/1987, 3651/1987, και 5160/1987, καθώς και Επ. Σπηλιωτόπουλος, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, Τόμος 2, Νομική Βιβλιοθήκη, 2010, σελ. 88.

υποχρεώσεις μας, σύμφωνα με τις συμβάσεις που έχουμε υπογράψει για την πραγματοποίηση έργων,

- (ε) παγώνει την εισροή κονδυλίων από ερευνητικά προγράμματα, ενώ δημιουργεί τεράστιους κινδύνους διακοπής των ερευνητικών προγραμμάτων και Δράσεων που επιχορηγούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και ήδη λειτουργούν,
- (στ) αποδυναμώνει πλήρως τα όργανα διοίκησης από γραμματειακή και τεχνική υποστήριξη με αποτέλεσμα την αδυναμία λήψης και υλοποίηση αποφάσεων κρίσιμων και αναγκαίων για την εύρυθμη λειτουργία του Ιδρύματος,
- (ζ) στερεί τα μέλη ΔΕΠ από κάθε δυνατότητα εξυπηρέτησης των αναγκών των Σχολών και των Τομέων τους, των καθηγητικών καθηκόντων και του προγραμματισμού τους και οδηγεί σε μία άνευ προηγουμένου ανατροπή του εκπαιδευτικού και διδακτικού ρόλου του Ιδρύματός μας,
- (η) πλήττει ανεπανόρθωτα τη φήμη του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου στην Ελλάδα και στο Εξωτερικό, σε επίπεδο και ακαδημαϊκό και αγορών εργασίας, καθώς χωρίς το διοικητικό του προσωπικό είναι βέβαιο ότι δεν θα μπορέσει να ανταπεξέλθει στα υψηλών προδιαγραφών έργα και συμβάσεις που έχει συνάψει με δημόσιους, πανεπιστημιακούς και ιδιωτικούς φορείς και αρχές.

V. ΛΟΓΟΙ ΑΚΥΡΩΣΗΣ.

-Α- Πρώτος Λόγος Ακύρωσης – Παραβίαση του άρθρου 43 παρ. 2 του Συντάγματος.

1. Σύμφωνα με το άρθρο 43 παρ. 2 του Συντάγματος «Υστερα από πρόταση του αρμόδιου Υπουργού επιτρέπεται η έκδοση κανονιστικών διαταγμάτων με ειδική εξουσιοδότηση νόμον και μέσα στα όριά του. Εξουσιοδότηση για έκδοση κανονιστικών πράξεων από άλλα όργανα της Διοίκησης επιτρέπεται προκειμένου να ρυθμιστούν ειδικότερα θέματα ή θέματα με τοπικό ενδιαφέρον ή με χαρακτήρα τεχνικό ή λεπτομερειακό».

Με τις διατάξεις αυτές παρέχεται στον κοινό νομοθέτη η δυνατότητα να μεταβιβάζει στην εκτελεστική εξουσία την αρμοδιότητά του προς θέσπιση κανόνων δικαίου. Κατά κανόνα η νομοθετική εξουσιοδότηση παρέχεται στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ως αρχηγό της εκτελεστικής εξουσίας, ο οποίος ασκεί την μεταβιβαζόμενη αρμοδιότητα με προεδρικά διατάγματα.⁷ Κατ' εξαίρεση του κανόνα αυτού, φορείς της κατ' εξουσιοδότηση ασκούμενης κανονιστικής αρμοδιότητας δύναται να είναι και άλλα, πλην του Προέδρου της Δημοκρατίας, όργανα της Διοικήσεως, εφόσον πρόκειται για ειδικότερα θέματα ή θέματα με τοπικό ενδιαφέρον ή με χαρακτήρα τεχνικό ή λεπτομερειακό⁸.

2. Η παρεχόμενη νομοθετική εξουσιοδότηση θα πρέπει να είναι ειδική και ορισμένη, να περιλαμβάνει, δηλαδή, αφενός συγκεκριμένο αριθμό θεμάτων τα οποία πρέπει να ρυθμιστούν με τις κανονιστικές πράξεις που θα εκδοθούν⁹ και, αφετέρου, επαρκή κριτήρια, γενικές αρχές ή κατευθύνσεις που θα καθορίζουν το πλαίσιο της ρύθμισης των θεμάτων τα οποία αφορά.¹⁰ **Εξουσιοδότηση γενική και αόριστη είναι αντισυνταγματική.**¹¹ Καθόσον αφορά ειδικότερα στη φύση των «*ειδικότερων*» θεμάτων για τη ρύθμιση των οποίων επιτρέπεται η νομοθετική εξουσιοδότηση και σε άλλα –πλην του Προέδρου της Δημοκρατίας- όργανα της Διοικήσεως, αυτά αποτελούν μερικότερες περιπτώσεις θεμάτων, που ρυθμίζονται ήδη, σε ορισμένο πλαίσιο, έστω και γενικό, στο ίδιο το κείμενο του τυπικού νόμου¹². Δηλαδή, η κανονιστική πράξη σε αυτήν την περίπτωση περιέχει δευτερεύοντες κανόνες, δεδομένου ότι οι κύριες ρυθμιστικές επιλογές πρέπει να ενσωματώνονται στο ίδιο το κείμενο του τυπικού νόμου.
3. Έτσι, αντικείμενο της εξουσιοδότησης οφείλει να είναι η μερικότερη περίπτωση ορισμένου θέματος το οποίο αποτελεί αντικείμενο τυπικού

⁷ ΣτΕ (Ολ) 235/2012.

⁸ ΣτΕ (Ολ) 3973/2009.

⁹ ΣτΕ 2309/1992.

¹⁰ ΣτΕ 2304/1995.

¹¹ ΣτΕ 4203/1995.

¹² ΣτΕ (Ολ) 125/2009.

νόμου, ή, κατ' άλλη διατύπωση, υποκατηγορία ή επί μέρους εκδήλωση των ρυθμιζόμενων στον ίδιο τον εξουσιοδοτικό νόμο θεμάτων. Επομένως, όταν παρέχεται νομοθετική εξουσιοδότηση για τη ρύθμιση ειδικότερου θέματος από την κανονιστική διοίκηση, ο τυπικός νόμος απαιτείται να περιέχει, όχι μόνο τον καθ' ύλη προσδιορισμό του αντικειμένου της εξουσιοδότησης, αλλά και μία – έστω σε γενικό πλαίσιο – ουσιαστική ρύθμιση του παραπάνω αντικειμένου. Η Διοίκηση, στη συνέχεια, καλείται να ρυθμίσει τα μερικότερα θέματα πάντα μέσα στο πλαίσιο αυτό.¹³

Κανονιστική πράξη που δεν στηρίζεται σε εξουσιοδότηση που φέρει τις ως άνω εγγυήσεις στερείται νομίμου ερείσματος και εκδίδεται καθ' υπέρβαση εξουσίας¹⁴.

4. Εξάλλου, ρυθμίσεις οι οποίες συνιστούν βαθιά επέμβαση σε συνταγματικά κατοχυρωμένη ελευθερία μπορούν να θεσπισθούν μόνο με τυπικό νόμο ή διάταγμα ειδικής εξουσιοδότησης. Κατά συνέπεια, όταν η εξουσιοδότηση αφορά στην οργάνωση και άσκηση ενός ατομικού δικαιώματος, όπως η άσκηση επαγγέλματος που ανάγεται στην οικονομική ελευθερία και καλύπτεται από τις διατάξεις των άρθρων 5 παράγραφος 1 και 22 του Συντάγματος, τότε, λόγω της σπουδαιότητας του ζητήματος απαιτείται η σχετική εξουσιοδότηση να δίνεται αποκλειστικά στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας προς έκδοση διατάγματος. Στις περιπτώσεις αυτές αποκλείεται η εξουσιοδότηση σε άλλα όργανα της διοίκησης για την έκδοση κανονιστικών πράξεων σύμφωνα με το εδάφιο β παράγραφος 2 του άρθρου 43 Συντάγματος.¹⁵ Και τούτο εύλογα, διότι οι πράξεις των οργάνων της Διοίκησης πλην του Προέδρου της Δημοκρατίας δεν είναι

¹³ ΣτΕ (Ολ) 1210/2010 και Κώστα Χ. Χρυσόγονου, *Συνταγματικό Δίκαιο*, Εκδόσεις Σάκκουλα Αθήνα – Θεσσαλονίκη, 2003, σελ. 343, 354-355 και εκεί παραπομπές σε νομολογία.

¹⁴ ΣτΕ 4104/1998.

¹⁵ ΣτΕ 476/2001 και Κώστα Χ. Χρυσόγονου, ο.π. σελ. 358 και εκεί περαιτέρω παραπομπές σε νομολογία.

εξοπλισμένες με τις εγγυήσεις του προληπτικού ελέγχου του Δικαστηρίου Σας.

5. Στην προκειμένη περίπτωση, η πρώτη προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε με επίκληση στο προοίμιό της της εξουσιοδοτικής διάταξης της παραγράφου 1 του άρθρου 90 του ν. 4172/2013 «Φορολογία εισοδήματος, επείγοντα μέτρα εφαρμογής του ν. 4046/2012, του ν. 4093/2012 και του ν. 4127/2013 και άλλες διατάξεις» (Α'167). Σύμφωνα με την τελευταία αυτή διάταξη «Επιτρέπεται να καταργούνται θέσεις ανά κατηγορία, κλάδο ή και ειδικότητα σε υπουργεία, αυτοτελείς δημόσιες υπηρεσίες, αποκεντρωμένες διοικήσεις, οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού και λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και του οικείου Υπουργού σε εκτέλεση σχετικών αποφάσεων του Κυβερνητικού Συμβουλίου Μεταρρύθμισης, μετά από τεκμηρίωση που στηρίζεται σε εκθέσεις αξιολόγησης δομών και σχέδια στελέχωσης».
6. Με την ως άνω διάταξη παρέχεται στα εκτελεστικά όργανα της Διοίκησης η άνευ όρων εξουσία να καταργούν θέσεις εργασίας στο Δημόσιο Τομέα. Η προβλεπόμενη ωστόσο δυνατότητα κατάργησης απροσδιόριστου αριθμού θέσεων εργασίας, σε ολόκληρο τον Δημόσιο Τομέα, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και τους ΟΤΑ οποιασδήποτε κατηγορίας, κλάδου ή ειδικότητας, χωρίς πρόβλεψη κριτηρίων, γενικών αρχών ή κατευθύνσεων που θα καθορίζουν, έστω και σε γενικές γραμμές, τα πλαίσια αυτής της δυνατότητας, καθιστούν την επίμαχη εξουσιοδοτική διάταξη γενική και αόριστη. Και ως εκ τούτου αντισυνταγματική.

Περαιτέρω, **το ζήτημα της κατάργησης θέσεων εργασίας στο Δημόσιο Τομέα, δεν αποτελεί μερικότερη περίπτωση θέματος ρυθμιζόμενου ήδη, έστω σε γενικό, αλλά πάντως ορισμένο πλαίσιο, σε τυπικό νόμο.** Πράγματι, η επίμαχη διάταξη περιέχει μόνο τον καθ' ύλην προσδιορισμό του αντικειμένου της εξουσιοδότησης (δηλαδή την δυνατότητα κατάργησης θέσεων εργασίας), χωρίς η ίδια διάταξη να υπεισέρχεται σε ουσιαστική ρύθμιση –έστω και σε γενικό πλαίσιο- του παραπάνω

αντικειμένου. Πρόκειται δηλαδή για διάταξη η οποία αναθέτει επί της ουσίας την κύρια ρυθμιστική επιλογή για τον τρόπο, τα κριτήρια και τις προϋποθέσεις οργάνωσης, στελέχωσης και λειτουργίας του Δημοσίου Τομέα στα εκτελεστικά όργανα της Διοίκησης. Με τον τρόπο, όμως, αυτό η εξουσία έκδοσης πρωτευόντων κανόνων δικαίου μετατοπίζεται από τον κοινό νομοθέτη στην κανονιστική διοίκηση με αποτέλεσμα να διασαλεύεται η ισορροπία της διάκρισης των εξουσιών.

7. Ανεξάρτητα, όμως, από τα παραπάνω η σύσταση και κατάργηση θέσεων εργασίας συναρτάται άμεσα με την ίδια την υπόσταση της σύμβασης εργασίας. Πρόκειται συνεπώς για ζήτημα που ανάγεται στην οικονομική ελευθερία του ατόμου και καλύπτεται από το άρθρο 5 παράγραφος 1 του Συντάγματος. Επομένως, η παρεχόμενη με την επίμαχη διάταξη εξουσιοδότηση αφορά στην οργάνωση και άσκηση ατομικού δικαιώματος. Ενόψει, όμως, της σπουδαιότητας του ζητήματος, αποκλείεται η εξουσιοδότηση για την κατάργηση θέσεων εργασίας να παρέχεται σε άλλα -πλην του Προέδρου της Δημοκρατίας- όργανα της διοίκησης. Πολύ περισσότερο όταν με τη νομοθετική εξουσιοδότηση παρέχεται εξουσία να καταργηθούν και θέσεις εργασίας μόνιμων δημοσίων υπαλλήλων, οι οποίες έχουν συσταθεί με διάταξη τυπικού νόμου, κατ' άρθρο 103 παρ. 2 του Συντάγματος
8. Ενόψει των ανωτέρω καθίσταται σαφές ότι η επίμαχη εξουσιοδοτική διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 90 του ν. 4172/2013 αντίκειται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 του Συντάγματος, καθιστάμενη για το λόγο αυτό αντισυνταγματική. Η δε προσβαλλόμενη πράξις, οι οποίες εκδόθηκαν βάσει της εν λόγω διάταξης είναι μη νόμιμες και πρέπει να ακυρωθούν.

-B- Δεύτερος Λόγος Ακύρωσης – Παράλειψη νόμιμης δημοσίευσης και ανυπόστατο, άλλως ανεκτέλεστο, της δεύτερης προσβαλλόμενης σε εκτέλεση της οποίας εκδόθηκε η πρώτη προσβαλλόμενη.

1. Σύμφωνα με την εξουσιοδοτική διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 90 του ν. 4172/2013, η προβλεπόμενη κοινή υπουργική απόφαση περί

κατάργησης θέσεων στο δημόσιο τομέα και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου εκδίδεται σε «εκτέλεση σχετικών αποφάσεων του Κυβερνητικού Συμβουλίου Μεταρρύθμισης».¹⁶ Από τη διατύπωση της διάταξης αυτής προκύπτει ότι η ρυθμιστική επιλογή κατάργησης οργανικών θέσεων στο δημόσιο τομέα και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ανατίθεται στο Κυβερνητικό Συμβούλιο Μεταρρύθμισης, οι αποφάσεις του οποίου εκτελούνται με την έκδοση των προβλεπόμενων κοινών υπουργικών αποφάσεων.

2. Το Κυβερνητικό Συμβούλιο Μεταρρύθμισης συστάθηκε με την 4/10.2.2012 πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου. Σύμφωνα με την παράγραφο 1 της πράξης αυτής, όπως ισχύει «Το Κυβερνητικό Συμβούλιο Μεταρρύθμισης, ενεργώντας στο πλαίσιο των αποφάσεων και κατευθύνσεων του Πρωθυπουργού και του Υπουργικού Συμβουλίου, είναι αρμόδιο για τη διαμόρφωση πολιτικών σχετικά με τη βελτίωση της οργάνωσης, της λειτουργίας και της αποτελεσματικότητας, καθώς και για την άμεση και αποτελεσματική αξιολόγηση των υπηρεσιών και των φορέων της δημόσιας διοίκησης, των νπδδ και των ΟΤΑ και τη λήψη των αποφάσεων για τα θέματα αυτά».¹⁷

Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι το Κυβερνητικό Συμβούλιο Μεταρρύθμισης είναι συλλογικό κυβερνητικό όργανο με αποφασιστική αρμοδιότητα σε θέματα λειτουργίας και οργάνωσης των υπηρεσιών της δημόσιας διοίκησης, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και των ΟΤΑ.

3. Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του στοιχείου θ της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του ν. 3469/2006 «Εθνικό Τυπογραφείο, Εφημερίς της Κυβερνήσεως και λοιπές διατάξεις» (Α'131) στη δημοσιευτέα ύλη της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως ανήκουν και οι κανονιστικού χαρακτήρα πράξεις οποιουδήποτε οργάνου της Διοίκησης. Σύμφωνα δε με το άρθρο 18 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας η παράλειψη δημοσίευσης

¹⁶ Η επισήμανση είναι δική μας

¹⁷ Η επισήμανση με έντονη γραφή και υπογράμμιση είναι δική μας.

κανονιστικής διοικητικής πράξης στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης καθιστά την πράξη αυτή ανυπόστατη.

4. Περαιτέρω το άρθρο 2 των παραγράφων 1 και 4 του ν. 3861/2010 «*Ενίσχυση της Διαφάνειας με την υποχρεωτική ανάρτηση των νόμων και πράξεων κυβερνητικών, διοικητικών και αυτοδιοικητικών οργάνων στο διαδίκτυο, 'Πρόγραμμα Διαύγεια' και άλλες διατάξεις*» (Α'112) ορίζει ότι αναρτητέες στο διαδίκτυο είναι και οι κανονιστικές πράξεις που εκδίδουν τα συλλογικά κυβερνητικά όργανα. Σύμφωνα δε με το άρθρο 4 παρ. 1 και 2 του ίδιου νόμου «*1.Οι πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 2, όταν είναι κατά νόμο δημοσιευτές στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης ισχύουν από τη δημοσίευσή τους, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά. 2 Με εξαίρεση της πράξης της προηγούμενης παραγράφου, οι λοιπές πράξεις που κατά τον παρόντα νόμο αναρτώνται στο Διαδίκτυο δεν εκτελούνται, εάν δεν προηγηθεί η ανάρτησή τους στο Διαδίκτυο κατά τα οριζόμενα στον παρόντα νόμο.*»¹⁸
5. Στην προκειμένη περίπτωση, η πρώτη προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε σε εκτέλεση της προηγηθείσας από 20.9.2013 απόφασης του Κυβερνητικού Συμβουλίου Μεταρρύθμισης (δεύτερη προσβαλλόμενη), την οποία και επικαλείται στο προοίμιό της. Με την πράξη αυτή του Κυβερνητικού Συμβουλίου Μεταρρύθμισης φέρεται να αποφασίστηκε ο αριθμός των καταργούμενων οργανικών θέσεων στα εποπτευόμενα από το Υπουργείο Παιδείας ΑΕΙ, μετά από Εισήγηση της Ομάδας Διοίκησης του Έργου που συγκροτήθηκε με την 131095/17.9.2013/Η απόφαση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων. Ενόψει του περιεχομένου της, η εν λόγω απόφαση του Κυβερνητικού Συμβουλίου Μεταρρύθμισης (δεύτερη προσβαλλόμενη) εισάγει κανονιστική ρύθμιση (κατάργηση θέσεων) και συνιστά έρεισμα της πρώτης προσβαλλόμενης που εκδόθηκε σε εκτέλεσή της.
6. Ωστόσο, η από 20.9.2013 απόφαση του Κυβερνητικού Συμβουλίου Μεταρρύθμισης (δεύτερη προσβαλλόμενη), αν και σύμφωνα με τα

¹⁸ Η επισήμανση στο κείμενο είναι δική μας.

παραπάνω, όφειλε, ως κανονιστική πράξη, να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εντούτοις δεν δημοσιεύθηκε με αποτέλεσμα να καθίσταται ανυπόστατη, λόγω μη τήρησης των διατυπώσεων δημοσιότητας που προβλέπει ο νόμος.

Ακόμα, όμως, και υπό την εκδοχή ότι η από 20.9.2013 απόφαση του Κυβερνητικού Συμβουλίου Μεταρρύθμισης δεν ανήκει στις δημοσιευτές στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης πράξεις και πάλι πρόκειται για πράξη αναρτητέα στο διαδίκτυο κατ' άρθρο 2 του ν. 3861/2010 που όμως δεν αναρτήθηκε. Η δε παράλειψη ανάρτησής της την καθιστά σε κάθε περίπτωση ανεκτέλεστη, σύμφωνα με το άρθρο 4 του ίδιου νόμου.

7. Ενόψει των ανωτέρω καθίσταται σαφές ότι η από 20.9.2013 απόφαση του Κυβερνητικού Συμβουλίου Μεταρρύθμισης είναι ανυπόστατη άλλως ανεκτέλεστη, με αποτέλεσμα να καθίσταται μη νόμιμη και η ερειδόμενη σε αυτή πρώτη προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση. Επομένως οι προσβαλλόμενες πράξεις πρέπει και για το λόγο αυτό να ακυρωθούν. Καθόσον αφορά στη δεύτερη προσβαλλόμενη, αυτή – αν και ανυπόστατη – πρέπει σε κάθε περίπτωση να ακυρωθεί, για λόγους ασφαλείας του δικαίου. Και αυτό γιατί η Διοίκηση την εκλαμβάνει ως νόμιμη και υποστατή και επί τη βάσει αυτής εκδίδει περαιτέρω κανονιστικές πράξεις, όπως η πρώτη προσβαλλόμενη.

-Γ- Τρίτος Λόγος Ακύρωσης - Παραβίαση του άρθρου 16 του Συντάγματος.

1. Τόσο ο συντακτικός νομοθέτης όσο και ο κοινός νομοθέτης αναφέρονται στην πλήρη αυτοδιοίκηση της ανώτατης εκπαίδευσης. Ειδικότερα, το άρθρο 16 παράγραφος 5 του Συντάγματος ορίζει ότι «*Η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται αποκλειστικά από ιδρύματα που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με πλήρη αυτοδιοίκηση. Τα ιδρύματα αυτά τελούν υπό την εποπτεία του κράτους, έχουν δικαίωμα να ενισχύονται οικονομικά από αυτό και λειτουργούν σύμφωνα με τους νόμους που αφορούν τους οργανισμούς τους*». Αλλά και ο ν. 4009/2011 ορίζει στο άρθρο 1 ότι

«Τα Α.Ε.Ι. είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου πλήρως αυτοδιοικούμενα. Η εποπτεία του κράτους ασκείται από τον Υπουργό Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 16 του Συντάγματος και τον παρόντα νόμο».

2. Η ανωτέρω αρχή της πλήρους αυτοδιοίκησης των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων συνίσταται στην εξουσία που διαθέτουν, τόσο από το συνταγματικό όσο και από τον κοινό νομοθέτη, να αποφασίζουν για τις υποθέσεις τους με δικά τους αποκλειστικά όργανα. Η πανεπιστημιακή αυτοδιοίκηση κατά τα ανωτέρω περιλαμβάνει τόσο την διοικητική, όσο και την οικονομική αυτοτέλειά τους. Στο πλαίσιο της διοικητικής τους αυτοτέλειας, τα ΑΕΙ έχουν δια των οργάνων τους την εξουσία εκλογής «του διδακτικού (κύριου και βοηθητικού) και του διοικητικού προσωπικού αυτών, της εποπτείας του Κράτους επί των ΑΕΙ περιοριζομένης.....εις έλεγχο νομιμότητας και μόνον των σχετικών με τα ανωτέρω θέματα πράξεων των οργάνων του, αποκλεισμένου του ουσιαστικού ελέγχου των πράξεων τούτων, ως ασυμβιβάστων προς την καθιερουμένην, υπό της ως άνω συνταγματικής διατάξεως 'πλήρη' αυτοδιοίκησησ των ειρημένων ιδρυμάτων, ήτις άλλως θα ήτο κενή περιεχομένου... ».¹⁹

Στην εξουσία αυτή περιλαμβάνεται συνεκδοχικά και η εξουσία απολύσεως του ανωτέρω προσωπικού.²⁰ Και ναι μεν η αυτοδιοίκηση των ΑΕΙ ασκείται εντός των πλαισίων των γενικών κανόνων οι οποίοι διέπουν την οργάνωση και λειτουργία των ιδρυμάτων αυτών, στους κανόνες όμως αυτούς δεν ανήκουν ρυθμίσεις περιπτώσεων, όπως η απόλυση υπαλλήλων.²¹

3. Εξάλλου, ο θεσμός της διαθεσιμότητας, που θεσπίσθηκε με το ν. 4093/2012, ως αποτέλεσμα της κατάργησης οργανικών θέσεων εισάγει ένα νέο sui generis είδος απόλυσης υπό προθεσμία, δοθέντος ότι η λύση της

¹⁹ ΣτΕ 2216/1977, 2257/1983, 2786/1984, Παναγιώτη Ε. Πουλή, *Εκπαιδευτικό δίκαιο και θεσμοί*, Εκδόσεις Σάκκουλας Αθήνα – Θεσσαλονίκη, 2008, σελ. 357.

²⁰ ΣτΕ (Ολ) 1816/1983, Π.Δ. Δαγτόγλου, *Συνταγματικό Δίκαιο, Ατομικά Δικαιώματα*, Εκδόσεις Σάκκουλας Αθήνα – Θεσσαλονίκη, 2012, σελ. 655.

²¹ ΣτΕ (Ολ) 1816/1983, Π.Δ. Δαγτόγλου, ο.π. σελ 663.

σύμβασης εργασίας σε αυτές τις περιπτώσεις είναι η μόνη βέβαιη συνέπεια που προβλέπεται από το νόμο.²²

4. Στην προκειμένη περίπτωση, με την προσβαλλόμενη πράξη επέρχονται συνέπειες απόλυσης υπό προθεσμία για ισάριθμους με τις καταργούμενες θέσεις διοικητικούς υπαλλήλους του Ιδρύματός μας. Ενόψει, όμως, των όσων διαλαμβάνονται ανωτέρω, η εν λόγω ρύθμιση, στο μέτρο που δεν εισάγει γενικό κανόνα οργάνωσης και λειτουργίας των ΑΕΙ, αλλά επί της ουσίας ρυθμίζει την κατά κλάδο ή ειδικότητα απόλυση των διοικητικών υπαλλήλων του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, παραβιάζει την κατοχυρωμένη στο άρθρο 16 του Συντάγματος πλήρη αυτοδιοίκηση του Ιδρύματος. **Παραβιάζει το συνταγματικό κατοχυρωμένο δικαίωμά μας να επιλέγουμε και να απολύουμε το διοικητικό προσωπικό μας μετά από αξιολόγηση των προσόντων τους και ικανοτήτων τους και εκτίμηση των πραγματικών υπηρεσιακών μας αναγκών.** Προσωπικό που με συγκεκριμένη διαδικασία και για την κάλυψη συγκεκριμένων υπηρεσιακών αναγκών εμείς επιλέξαμε.

Επομένως, η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να ακυρωθεί και για τους λόγους αυτούς.

5. Ανεξαρτήτως, όμως, από τα παραπάνω και υπό την εκδοχή ότι η εξουσία του νομοθέτη να καταργεί οργανικές θέσεις καταλαμβάνει και τα αυτοδιοικούμενα ΑΕΙ, και πάλι η προσβαλλόμενη πράξη παραβιάζει το άρθρο 16 του Συντάγματος. Και τούτο διότι η εξουσία αυτή του νομοθέτη βρίσκει όριο κοινωνικά δικαιώματα και υπηρεσίες που είναι και αυτά συνταγματικά κατοχυρωμένα. Επομένως, δεν δύναται ο νομοθέτης να καταργεί οργανικές θέσεις σε βαθμό που κατ' αποτέλεσμα να εκμηδενίζονται άλλα κοινωνικά δικαιώματα και να αδρανοποιείται η παροχή κοινωνικών (και συνταγματικά κατοχυρωμένων) υπηρεσιών.

²² Έτσι έχει κριθεί από τα πολιτικά δικαστήρια με πληθώρα αποφάσεων ασφαλιστικών μέτρων που έχουν εκδοθεί επί σχετικών αιτήσεων εργαζομένων των οποίων οι θέσεις έχουν καταργηθεί και οι ίδιοι έχουν τεθεί σε καθεστώς διαθεσιμότητας. Ενδεικτικά αναφέρουμε την 1759/2013 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

6. Στην προκειμένη περίπτωση η προσβαλλόμενη πράξη αποδιαρθρώνει σε τέτοιο βαθμό τις Σχολές, τα Τμήματα και τις Υπηρεσίες του Ιδρύματός μας ώστε να περιέρχεται σε πλήρη αδυναμία ακαδημαϊκής και διοικητικής λειτουργίας και παροχής, επιστημονικού, διδακτικού και ερευνητικού έργου καθώς και ανταπόκρισης στις διεθνείς του υποχρεώσεις. Είναι σαφές ότι το αποτέλεσμα αυτό πόρρω απέχει από την συνταγματική υποχρέωση του Κράτους να δρα προς την κατεύθυνση της ανάπτυξης και προαγωγής της έρευνας και της διδασκαλίας και παροχής προς τους πολίτες επαρκών και κατάλληλων εκπαιδευτηρίων, όπως οι υποχρεώσεις αυτές θεσμοθετούνται στο άρθρο 16 του Συντάγματος. Σχετικώς παραπέμπουμε πιο πάνω Στο Κεφάλαιο II υποκεφάλαιο Γ και Κεφάλαιο III της παρούσας, όπου αναφερόμαστε αναλυτικά στις επιπτώσεις εκτέλεσης της προσβαλλόμενης πράξης και στο γεγονός ότι εγκαίρως είχαμε ενημερώσει με πλήρη τεκμηρίωση το αρμόδιο εποπτεύων Υπουργείο Παιδείας για τις πραγματικές ανάγκες του Ιδρύματός μας σε διοικητικό προσωπικό. Την οποία τεκμηρίωση ουδόλως έλαβε υπόψη του πιο πάνω Υπουργείο.
7. Κατόπιν των ανωτέρω είναι σαφές ότι η προσβαλλόμενη πράξη εξέρχεται των ορίων της ευχέρειας του νομοθέτη να καταργεί οργανικές θέσεις, επικαλούμενος το δημόσιο συμφέρον. Και τούτο διότι **βάλλει κατά της απρόσκοπτης λειτουργίας των ΑΕΙ και ματαιώνει την εκπλήρωση του σκοπού τους που δεν είναι άλλος από την παροχή ανώτατης εκπαίδευσης με υψηλής ποιότητας διδασκαλία και έρευνα.** Με τον τρόπο αυτό, όμως, παραβιάζεται κατάφωρα, όχι μόνο η ελεύθερη έρευνα και διδασκαλία αλλά και το δικαίωμα στην παιδεία, όπως αυτά κατοχυρώνονται στο άρθρο 16 του Συντάγματος και αναλύονται στην αντίστοιχη υποχρέωση της Διοίκησης να δρα προς την κατεύθυνση διασφάλισής τους και όχι κατάλυσής τους, όπως πράττει με την έκδοση της προσβαλλόμενης.

Επομένως η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να ακυρωθεί και για το λόγο αυτό.

-Δ- Τέταρτος Λόγος Ακύρωσης – Παραβίαση της αρχής της ισότητας, της αξιοκρατίας, της αναλογικότητας και της ορθολογικής διάρθρωσης των δημόσιων υπηρεσιών.

1. Γίνεται δεκτό ότι ο κοινός νομοθέτης δύναται να προβαίνει σε αναδιοργάνωση της Διοικήσεως, να ιδρύει και να καταργεί οργανικές θέσεις ή και να τροποποιεί τις αρμοδιότητες αυτών επικαλούμενος το δημόσιο συμφέρον.²³ Η επίκληση, όμως, του δημοσίου συμφέροντος δεν δύναται να δικαιολογήσει παρεκκλίσεις από την αρχή της ισότητας και των ειδικότερων μορφών της, όπως η αρχή της αναλογικότητας και της αξιοκρατίας.

Τα παραπάνω υπαγορεύονται και από την αρχή της αξιοκρατίας, η οποία επιβάλλει η πρόσβαση σε δημόσιες θέσεις, αλλά και η διατήρηση των θέσεων αυτών από τους υπαλλήλους, που τις έχουν καταλάβει, να γίνεται με κριτήρια που συνάπτονται με την προσωπική αξία και ικανότητα των ενδιαφερομένων.²⁴

2. Περαιτέρω η εξουσία του νομοθέτη για οργάνωση των δημοσίων υπηρεσιών, τόσο ως προς τη δομή τους, όσο και ως προς τη σύσταση, και κατάργηση θέσεων θα πρέπει να είναι προϊόν εμπειριστατωμένης μελέτης βασιζόμενης στις αρχές της διοικητικής επιστήμης, ώστε να τεκμηριώνεται ότι οι νέες ρυθμίσεις είναι ορθολογικές, διαρκείς και αποτελεσματικές και όχι περιστασιακές και αποσπασματικές.²⁵ Ως εκ τούτου οι επιλογές του νομοθέτη για την κατάργηση οργανικών θέσεων και τη συνακόλουθη διαθεσιμότητα των υπαλλήλων που τις κατείχαν, δεν θα πρέπει να είναι ούτε αυθαίρετες, ούτε επιλεκτικές.

Οι επιλογές αυτές πρέπει να εισάγονται νομοθετικά *«με τήρηση των συνταγματικών αρχών, σύμφωνα με τις οποίες επιβάλλεται να διασφαλίζονται η ορθολογική, αποτελεσματική και διαρκής λειτουργία της διοικήσεως και η παροχή των υπηρεσιών που επιβάλλεται να*

²³ ΣτΕ 2934/1993.

²⁴ ΣτΕ 2099/2000.

²⁵ ΣτΕ 44/2000.

εξασφαλίζονται για τους διοικούμενους στο πλαίσιο του κοινωνικού κράτους δικαίου»²⁶. Τα δε κριτήρια πρέπει να είναι αντικειμενικά, υπηρεσιακά και κοινωνικά, βάσει των ικανοτήτων, των προσόντων, της απόδοσης, της αρχαιότητας, της ηλικίας, της οικογενειακής και της οικονομικής κατάστασης των υπαλλήλων. Οι δε νομοθετικές επιλογές δεν θα πρέπει να ξεπερνούν τα όρια που τίθενται από την αρχή της αναλογικότητας, δηλαδή από το τρίπτυχο της προσφορότητας, της αναγκαιότητας και της εν στενή έννοια αναλογικότητας.

3. Ενόψει των ανωτέρω καθίσταται σαφές ότι οι επιλεγόμενες ρυθμίσεις θα πρέπει να κινούνται μέσα στα όρια που διαγράφονται από την αρχή της αναλογικότητας και της ισότητας και τα οποία, **αφενός υπαγορεύουν την επιλογή πρόσφορου μέτρου για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού (υπηρεσιακού, οργανωτικού, δημοσιοοικονομικού) και αφετέρου αποκλείουν την αυθαίρετη εξομοίωση διαφορετικών καταστάσεων ή την ενιαία μεταχείριση προσώπων που τελούν υπό διαφορετικές συνθήκες, βάσει όλως τυπικών ή συμπτωματικών ή άσχετων μεταξύ τους κριτηρίων.**²⁷

Επομένως, η απομάκρυνση υπαλλήλων από την υπηρεσία, προκειμένου να αντέχει στη βάση του ελέγχου συνταγματικότητας, θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να γίνεται βάσει κριτηρίων που συνδέονται, αφενός με τις υπηρεσιακές ανάγκες και αφετέρου με τα προσόντα, τις ικανότητες και την εν γένει υπηρεσιακή απόδοση των υπαλλήλων. Τα κριτήρια αυτά θα πρέπει να είναι κατάλληλα ώστε να εξασφαλισθεί ότι το προσωπικό που τίθεται σε διαθεσιμότητα πλεονάζει ή είναι ακατάλληλο για την εκτέλεση της εργασίας που αυτό παρέχει. Και τούτο διότι η καταβολή του μισθού στη σύμβαση εργασίας (δαπάνη στην περικοπή της οποίας αποβλέπει η επίμαχη

²⁶ ΣτΕ (Ολ.) 3354/2013.

²⁷ ΣτΕ (Ολ.) 2396/2004.

κατάργηση των θέσεων εργασίας) δεν αποτελεί αυτοσκοπό, ούτε κοινωνική παροχή, αλλά το αντάλλαγμα για την εργασία του εργαζόμενου.²⁸

4. Από το συνδυασμό των πιο πάνω βασικών παραδοχών προκύπτει ότι η επιλογή των καταργούμενων θέσεων προς απομάκρυνση των υπαλλήλων που τις κατέχουν θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να είναι το αποτέλεσμα των ως άνω εκτιμήσεων και αξιολογήσεων και όχι το αντίστροφο. Διότι αν η εκτίμηση των υπηρεσιακών αναγκών και η αξιολόγηση των υπαλλήλων έπεται της κατάργησης των θέσεων, τότε πρόκειται ουσιαστικά για ετεροχρονισμένη νομιμοποίηση αυθαίρετων και άνευ κριτηρίων νομοθετικών επιλογών που πλήττουν στον πυρήνα τους συνταγματικά κατοχυρωμένα δικαιώματα, όπως η οικονομική ελευθερία του ατόμου και το δικαίωμα στην εργασία (άρθρο 5 παρ. 1 και 22 του Συντάγματος).
5. Στην προκειμένη περίπτωση, με την παράγραφο 1 του άρθρου 90 του ν. 4172/2013 εξουσιοδοτήθηκε η Διοίκηση να καταργεί με πράξεις της οργανικές θέσεις στο Δημόσιο, ανά κατηγορία, κλάδο ή και ειδικότητα. Πρόκειται επί της ουσίας για οριζόντια κατάργηση θέσεων που θέτει αυτόματα σε καθεστώς διαθεσιμότητας του υπαλλήλους που τις κατέχουν σύμφωνα με την υποπαράγραφο Ζ2 της παραγράφου Ζ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012. Οι υπάλληλοι που τίθενται σε διαθεσιμότητα προβλέπεται να υποστούν μείωση των αποδοχών τους, για διάστημα οκτώ μηνών, μετά το πέρας του οποίου και εφόσον δεν μεταφερθούν ή μεταταγούν, η υπαλληλική τους σχέση λύεται. Ενόψει του ενδεχόμενου αυτού, ορθά έχει κριθεί ότι η διαθεσιμότητα συνιστά μία *suis generis* απόλυση υπό προθεσμία.
6. Δυνάμει της νομοθετικής εξουσιοδότησης της παραγράφου 1 του άρθρου 90 του ν. 4172/2013 εκδόθηκε η ήδη προσβαλλόμενη πράξη με την οποία αποφασίστηκε η κατάργηση, μεταξύ άλλων, 399 οργανικών θέσεων διοικητικών υπαλλήλων του Ιδρύματός μας. Η κατάργηση αυτή θεσμοθετείται χωρίς από το προοίμιο της προσβαλλόμενης να προκύπτει

²⁸ Βλέπετε, ανωτέρω, υποσημείωση 22.

ότι πρόκειται για θέσεις πλεονάζουσες, έτσι ώστε να δικαιολογείται η κατάργησή τους. Η δε επικαλούμενη Ειδική Έκθεση Τεκμηρίωσης Εισήγηση για την αναδιάρθρωση των δομών των ΑΕΙ της Ομάδας Διοίκησης του Έργου (το περιεχόμενο της οποίας δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί) δεν δύναται να καλύψει το κενό αυτό. Και τούτο διότι ο στόχος της αναδιάρθρωσης των δομών των ΑΕΙ δεν συνεπάγεται άνευ ετέρου και εκτίμηση περί του πλεονάζοντος προσωπικού, ως λόγου που δικαιολογεί την απόλυση.

Ανεξάρτητα όμως από αυτό, η εν λόγω Έκθεση δεν δύναται να στοιχειοθετήσει οποιαδήποτε «τεκμηρίωση» της επίμαχης νομοθετικής επιλογής, αν ληφθεί υπόψη ότι:

- φέρεται να **συντάχθηκε εντός έξι μόλις ημερών** για να αξιολογήσει δομές 22 Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων με εκατοντάδες Διευθύνσεις, Τμήματα και Σχολές και Τομείς και με χιλιάδες οργανικές θέσεις.
- Και αυτό όταν ο νόμος 3374/2005 αναγνώριζε στα Πανεπιστήμια χρονική περίοδο δύο ολόκληρων εξαμήνων για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αξιολόγησής τους και μάλιστα από δικά τους όργανα που έχουν πλήρη γνώση της πραγματικής κατάστασης των Ιδρυμάτων (παράγραφος 6 του άρθρου 5 του πιο πάνω νόμου).
- Φέρεται να συντάχθηκε από **Ομάδα Έργου, από την οποία απουσιάζει οποιαδήποτε εκπροσώπηση των Πανεπιστημίων και τα μέλη αυτής είναι μετακλητοί υπάλληλοι και όχι οι καθ' ύλην αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες που έχουν ειδικές γνώσεις και πείρα επί του πιο πάνω ζητήματος.**

Ενόψει αυτών των δεδομένων και μεγεθών, η Έκθεση αυτή δεν δύναται κατά την κοινή πείρα να συνιστά «τεκμηρίωση» δυνάμενη να νομιμοποιήσει την συγκεκριμένη νομοθετική επιλογή.

7. Η πιο πάνω αναφερόμενη Έκθεση έρχεται δε σε ευθεία αντίθεση με την τεκμηριωμένη και πλήρως στοιχειοθετημένη από 2011 πρόταση «Αναδιοργάνωσης και εκσυγχρονισμού των διοικητικών υπηρεσιών του

ΕΜΠ», όπως αυτή ενεκρίθη – σε ανύποπτο χρόνο – από τη Σύγκλητο του Ιδρύματος με τις αποφάσεις της 18^{ης}/2011 (Συνεδρίαση 26.9.2011) και της 26^{ης}/2011 (Συνεδρίαση 2011) και απεστάλη στο αρμόδιο εποπτευών Υπουργείο ήδη από τον Δεκέμβριο 2011.

Από την πρόταση αυτή και το επισυναπτόμενο Οργανόγραμμα της αποδεικνύεται ότι καμία οργανική θέση δεν είναι πλεονάζουσα αλλά αντίθετα οι ανάγκες του Ιδρύματος σε διοικητικό προσωπικό ανέρχονται σε 1.104 υπαλλήλους έναντι των 878 που σήμερα υφίστανται. Αυταπόδεικτα λοιπόν η διοίκηση δεν έλαβε καθόλου υπόψη της την πιο πάνω τεκμηρίωση του Ιδρύματος μας σε ανάγκες διοικητικού προσωπικού και ούτε προκύπτουν από το προοίμιο της προσβαλλόμενης τα στοιχεία, που έλαβε υπόψη της για να καταλήξει σε εντελώς αντίθετο πόρισμα και αποτέλεσμα.

8. Ως αναγκαστική συνέπεια των πιο πάνω παραδοχών, με την προσβαλλόμενη πράξη καταργούνται 399 θέσεις διοικητικού προσωπικού του Ιδρύματός μας, χωρίς καμία εκτίμηση των υπηρεσιακών αναγκών. Από αυτές οι 161 θέσεις καταργούνται χωρίς επιπλέον να γίνεται και οποιαδήποτε αποτίμηση των προσόντων των υπαλλήλων που τις κατέχουν.. **Δηλαδή δια της προσβαλλόμενης πράξης απομακρύνονται από την υπηρεσία τους 166 υπάλληλοι, με μοναδικό κριτήριο τον κλάδο ή την ειδικότητά τους. Πρόκειται για προϋποθέσεις τυπικές ή και συμπτωματικές, που δεν συνάπτονται με κανένα αντικειμενικό κριτήριο, ούτε με τις υπηρεσιακές ανάγκες του Ιδρύματός μας, αλλά ούτε και με την προσωπική αξία του καθενός, τις ικανότητες, τα προσόντα και τις υπηρεσιακές του δυνατότητες. Η επιλογή αυτή της Διοίκησης, εκτός των άλλων, λειτουργεί ισοπεδωτικά και καταλύει την αρχή της αξιοκρατίας, δεδομένου ότι αντιμετωπίζει με τον ίδιο τρόπο τους υπαλλήλους διαφορετικών ικανοτήτων, προσόντων και ταχυτήτων.**
9. Οι υπόλοιπες θέσεις φέρονται να καταργούνται *«με αποτίμηση προσόντων»*, η οποία όμως έπεται της κατάργησης των θέσεων. Με τον τρόπο αυτό η αξιολόγηση των υπαλλήλων προς κατάργηση των θέσεων που κατέχουν καθίσταται, σύμφωνα με τα ανωτέρω, προσχηματική και

όψιμη και δεν δύναται να νομιμοποιήσει την χωρίς αντικειμενικά κριτήρια βασική νομοθετική επιλογή της Διοίκησης περί ιδιότυπων απολύσεων στο Δημόσιο Τομέα και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου προς αντιμετώπιση δημοσιονομικών αναγκών.

10. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι η προσβαλλόμενη πράξη οδηγεί στην απομάκρυνση υπαλλήλων από την υπηρεσία τους μέσω της διαθεσιμότητας, χωρίς να προβλέπεται η προσφυγή σε αντικειμενικά και αξιοκρατικά κριτήρια με εφαρμογή των οποίων θα γίνει η επιλογή των καταργούμενων θέσεων και χωρίς να προηγείται τεκμηριωμένη εκτίμηση των υπηρεσιακών αναγκών του Ιδρύματός μας.

Επομένως η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε κατά παράβαση των αρχών της ισότητας, της αξιοκρατίας, της αναλογικότητας και της ορθολογικής διάρθρωσης των δημόσιων υπηρεσιών και για το λόγο αυτό πρέπει να ακυρωθεί.

-Ε- Πέμπτος Λόγος Ακύρωσης - Επικουρικά, υπέρβαση εξουσίας.

1. Το άρθρο 43 παράγραφος 2 του Συντάγματος ορίζει:

«Υστερα από πρόταση του αρμόδιου Υπουργού επιτρέπεται η έκδοση κανονιστικών διαταγμάτων με ειδική εξουσιοδότηση νόμου και μέσα στα όριά της. Εξουσιοδότηση για έκδοση κανονιστικών πράξεων από άλλα όργανα της διοίκησης επιτρέπεται προκειμένου να ρυθμιστούν ειδικότερα θέματα ή θέματα με τοπικό ενδιαφέρον ή με χαρακτήρα τεχνικό ή λεπτομερειακό».

2. Στον Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν. 2690/1999), ο οποίος εφαρμόζεται και στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου (άρθρο 1), όπως το Ίδρυμά μας, και, συγκεκριμένα, στο άρθρο 9 αυτού, ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

«1. Η αρμοδιότητα των διοικητικών οργάνων καθορίζεται από τις σχετικές διατάξεις.

2. το αρμόδιο διοικητικό όργανο, αν τούτο προβλέπεται από τις σχετικές διατάξεις μπορεί με κανονιστική πράξη του να μεταβιβάσει την αρμοδιότητά

του. στην περίπτωση αυτή, η αρμοδιότητα ασκείται αποκλειστικά από το όργανο στο οποίο μεταβιβάστηκε εκτός αν οι σχετικές διατάξεις ορίζουν ότι, παράλληλα, μπορεί να ασκείται και από το όργανο που τη μεταβίβασε.

3. Το αρμόδιο διοικητικό όργανο αν τούτο προβλέπεται από τις σχετικές διατάξεις μπορεί, επίσης, με κανονιστική πράξη του, να εξουσιοδοτεί ιεραρχικά υφιστάμενό του όργανο να υπογράφει με εντολή του, πράξεις ή άλλα έγγραφα της αρμοδιότητά τους ...».

3. Στη θεωρία και νομολογία γίνεται δεκτό, κατ'ερμηνεία του β' εδαφίου της ως άνω διατάξεως του Συντάγματος, ότι επιτρέπεται η έκδοση κανονιστικών πράξεων από άλλο, πλην του Προέδρου της Δημοκρατίας, διοικητικό όργανο μόνο κατόπιν εξουσιοδοτήσεως νόμου και στις ειδικώς οριζόμενες παραπάνω περιπτώσεις²⁹.
4. Περαιτέρω, από τις αυτές διατάξεις προκύπτει ότι η μεταβίβαση της νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως σε άλλα όργανα της διοικήσεως (υπεξουσιοδότηση), εφόσον δεν στηρίζεται σε σαφή και ειδική διάταξη του εξουσιοδοτούντος νόμου απαγορεύεται και, επομένως, στερείται κύρους. Κάθε δε πράξη της Διοικήσεως που εκδόθηκε με βάση την άκυρη υπεξουσιοδότηση είναι ανίσχυρη³⁰.
5. Συνεπώς, επικουρικά και στην περίπτωση που ήθελε κριθεί ότι η αξιολόγηση δεν έπεται της κατάργησης των θέσεων, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι στην ήδη προσβαλλόμενη απόφαση περιλαμβάνεται συνταγματικά ανεπίτρεπτη υπεξουσιοδότηση προς το Τριμελές Ειδικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο του άρθρου 90 παράγραφος 2 εδάφιο Γ του ν. 4172/2013 να αποφασίσει το ίδιο (το Συμβούλιο) αυτό που όφειλαν εκ του νόμου να αποφασίσουν οι Υπουργοί Παιδείας και Θρησκευμάτων και Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης.
6. Ειδικότερα, στην ήδη προσβαλλόμενη απόφαση προβλέπεται ότι:
«Η φύση (οργανική προσωποπαγής) καθώς και η σχέση εργασίας (δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου) των καταργούμενων ως άνω θέσεων

²⁹ ΣτΕ 795/2008, ΔιοικΕφΑΘ 261/2008.

³⁰ ΑΠ 1179/1998, Α. Τάχος, Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο, 2003, σελ. 115.

θα προκύψει ύστερα από την αποτίμηση των προσόντων όλων των υπαλλήλων (μόνιμων και ΙΔΑΧ) που υπηρετούν στους ανωτέρω κλάδους/ειδικότητες σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 90 του ν. 4172/2013 και στην κατ' εξουσιοδότηση εκδοθείσα υπ' αριθμ: ΔΙΠΙΔΔ/Β2/2/οικ.21634/2.8.2013 (ΦΕΚ 1914 Β') υπουργική απόφαση».

Δηλαδή, με τη διάταξη αυτή ουσιαστικά καταλείπεται στο Τριμελές Υπηρεσιακό Συμβούλιο η αρμοδιότητα να καταργήσει τις θέσεις κατά φύση και σχέση εργασίας που αυτό κρίνει μετά από αξιολόγηση που το ίδιο θα κάνει. Αρμοδιότητα, όμως, που μόνο οι πιο πάνω Υπουργοί έχουν στο πλαίσιο της νομοθετικής εξουσιοδότησης του άρθρου 90 παράγραφος 1 του ν. 4172/2013.

7. Και αυτό παρά το γεγονός ότι κατά το νόμο και, συγκεκριμένα, την πιο πάνω διάταξη του άρθρου 90 παράγραφος 2 στοιχείο Γ του ν. 4172/2013, το Τριμελές Ειδικό Υπηρεσιακού Συμβουλίου έχει ως μόνη και αποκλειστική αρμοδιότητα την «αποτίμηση των προσόντων του υπαλλήλου και την κατάρτιση βαθμολογικών πινάκων κατά κατηγορία, κλάδο και ειδικότητα».

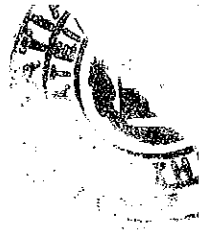
Επομένως η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει να ακυρωθεί και για τους λόγους αυτούς.

-ΣΤ- Έκτος Λόγος Ακύρωσης - Παραβίαση της συμβατικής ελευθερίας και της εργασίας ως δικαίωμα στην περιουσία του εργαζόμενου κατά την έννοια του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ.

1. Σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1 του Συντάγματος «καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική και οικονομική ζωή της χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη».

Σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1 του Συντάγματος «Η ιδιοκτησία τελεί υπό την προστασία του κράτους».

Σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 1 του Συντάγματος «Η εργασία αποτελεί δικαίωμα και προστατεύεται από το Κράτος, που μεριμνά για τη

δημιουργία συνθηκών απασχόλησης όλων των πολιτών και την ηθική και υλική εξόψωση του εργαζόμενου αγροτικού και αστικού πληθυσμού».

2. Με τις διατάξεις αυτές η συμμετοχή στην οικονομική ζωή της χώρας ανάγεται σε δικαίωμα ατομικό και κατοχυρώνεται η οικονομική ελευθερία. Ειδική πλευρά της οικονομικής ελευθερίας είναι η ελευθερία της εργασίας, ως ατομικό δικαίωμα, δηλαδή το δικαίωμα του καθενός να εργάζεται και να επιλέγει ελεύθερα το είδος, τον τόπο και το χρόνο εργασίας του. Η ελευθερία αυτή περιλαμβάνει την ελευθερία των συμβάσεων (ελευθερία σύναψης και καταγγελίας της σύμβασης, ελευθερία επιλογής του αντισυμβαλλομένου, ελευθερία διαμόρφωσης του περιεχομένου της σύμβασης κλπ), όπως προβλέπεται ειδικότερα στη διάταξη του άρθρου 361 ΑΚ. Για το λόγο αυτό, δεν συμβιβάζεται κατ' αρχήν με την ελευθερία των συμβάσεων ως εκδήλωση του δικαιώματος της οικονομικής ελευθερίας, η μεταγενέστερη επέμβαση του νομοθέτη, περιοριστική της ελευθερίας αυτής, εκτός από τις περιπτώσεις, κατά τις οποίες η ελευθερία αυτή προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων ή ασκείται κατά παραβίαση του Συντάγματος ή ενέχει προσβολή των χρηστών ηθών, καθώς επίσης κατά τις περιπτώσεις που ασκείται εις βάρος της Εθνικής Οικονομίας.
3. Είναι, συνεπώς, συνταγματικά κατοχυρωμένα και το δικαίωμα στην εργασία (άρθρο 22 Σ) και τα περιουσιακά δικαιώματα που η εργασιακή σχέση παράγει (άρθρα 17 και 28 Σ), όπως αποτυπώνονται ελεύθερα στη σχετική σύμβαση εργασίας (άρθρο 5 και 22 Σ) και η προστασία του εργαζόμενου έναντι της αυθαίρετης διακοπής της, χωρίς την τήρηση συμβατικών όρων και προϋποθέσεων. Αυτό έχει κριθεί παγίως από τα Ανώτατα Δικαστήρια της χώρας³¹, που προστατεύουν τα πιο πάνω συνταγματικά δικαιώματα της ελευθερίας των συμβάσεων και της εργασίας και έκριναν αντισυνταγματικούς ακόμα και νόμους, που «νομιμοποιούσαν» την αυθαίρετη και πρόωρη λύση εργασιακής σύμβασης χωρίς την τήρηση των προϋποθέσεων της συμβατικής σχέσης.

³¹ ΣτΕ 183/2007, ΑΠ 808/2010 και ΑΠ (Ολ) 33/2002.

4. Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, το οποίο μαζί με τη Σύμβαση, κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν.δ. 53/1974 (Α'256) «*Παν φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον δικαιούται σεβασμού της περιουσίας του. Ουδείς δύναται να στερηθή της ιδιοκτησίας αυτού ειμή δια λόγους δημοσίας ωφέλειας και υπό τους προβλεπόμενους υπό του νόμου και των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου όρους. Αι προαναφερόμεναι διατάξεις δεν θίγουσι το δικαίωμα παντός Κράτους, όπως θέση εν ισχύι νόμους ους ήθελε κρίνει αναγκαίον προς ρύθμισιν της χρήσεως αγαθών συμφώνως προς το δημόσιον συμφέρον ή προς εξασφάλισιν της καταβολής φόρων ή άλλων εισφορών ή προστίμων*». Με τις διατάξεις αυτές κατοχυρώνεται ο σεβασμός της περιουσίας του προσώπου, το οποίο μπορεί να τη στερηθεί μόνο για λόγους δημοσίας ωφέλειας. Η έννοια της περιουσίας στο άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ έχει αυτόνομο περιεχόμενο ανεξάρτητο από την τυπική κατάταξη των επιμέρους περιουσιακών δικαιωμάτων στο εσωτερικό δίκαιο. Σ' αυτήν περιλαμβάνονται όχι μόνο τα εμπράγματα δικαιώματα, αλλά και όλα τα δικαιώματα περιουσιακής φύσεως, καθώς και τα κεκτημένα οικονομικά συμφέροντα. Καλύπτονται, κατ' αυτόν τον τρόπο, και τα ενοχικής φύσεως περιουσιακά δικαιώματα και, ειδικότερα, απαιτήσεις που απορρέουν από έννομες σχέσεις του δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, είτε αναγνωρισμένες με δικαστική ή διαιτητική απόφαση, είτε απλώς γεννημένες κατά το εθνικό δίκαιο, εφόσον υπάρχει νόμιμη προσδοκία ότι μπορούν να ικανοποιηθούν δικαστικών. Έτσι περιουσία κατά την έννοια του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου, αποτελεί και η υπόσταση μιας σύμβασης, εφόσον συντρέχουν οι προβλεπόμενες γι' αυτό υπό του νόμου προϋποθέσεις.³²
5. Τα παραπάνω έχουν κριθεί από τα Ανώτατα Δικαστήρια της χώρας μας και υποστηρίζονται από την κρατούσα θεωρία. Ο Άρειος Πάγος και το

³² ΣτΕ (Ολ) 668/2012 σκ. 34 επ.

Συμβούλιο της Επικρατείας έχουν κρίνει ότι τα ενοχικά δικαιώματα προστατεύονται από το άρθρο 1 του 1^{ου} Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, η οποία ως κυρωμένη με νόμο διεθνής σύμβαση αποτελεί, κατά το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και υπερισχύει κάθε αντίθετης διάταξης νόμου³³. Συνεπώς, κατά τη νομολογία, αλλά και την ορθότερη και διεθνώς αποδεκτή θεωρία, στην έννοια της ιδιοκτησίας του άρθρου 17 του Συντάγματος και, σε κάθε περίπτωση, του άρθρου 1 του 1^{ου} Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ ανήκουν όλα τα περιουσιακά δικαιώματα, εμπράγματα και ενοχικά³⁴.

6. Στην προκειμένη περίπτωση οι επερχόμενες με την προσβαλλόμενη πράξη μεταβολές στις συμβάσεις εργασίας των υπαλλήλων των ΑΕΙ, κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 90 του ν. 4172/2013, επέρχονται ανεξάρτητα από την πραγματική βούληση και τις ανάγκες των συμβαλλομένων μερών και χωρίς την τήρηση των προϋποθέσεων που έχουν τεθεί στη συμβατική σχέση. Συνακόλουθα πρόκειται για ρυθμίσεις οι οποίες θίγουν κατ' αρχήν στον πυρήνα τους τη συμβατική ελευθερία και την εργασία ως δικαίωμα στην περιουσία του εργαζόμενου κατά την έννοια του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ. Η δε επίκληση του δημοσίου συμφέροντος σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να δικαιολογήσει την προσβολή του πυρήνα των θεμελιωδών δικαιωμάτων, ο οποίος συνιστά το απαραβίαστο όριο για κάθε ρύθμιση του κοινού νομοθέτη.
7. Στην προκειμένη περίπτωση, ο νομοθέτης με την εξουσιοδοτική διάταξη του άρθρου 90 του ν. 4172/2013, ως τρίτος σε μία συμβατική σχέση επεμβαίνει στον πυρήνα των προαναφερόμενων συνταγματικών δικαιωμάτων, καταργεί άνευ ετέρου συμβατικές εργασιακές σχέσεις δεκαετιών και παραβιάζει την συμβατική ελευθερία του Ιδρύματός μας για

³³ ΑΠ 86/1998, Δ 1998, 1312, ΑΠ 40/1998 (Ολ.), ΤοΣ 1999, 103 και ΣτΕ 542/1999 (Ολ.), ΔτΑ 1999, 956.

³⁴ Ενδεικτικά, Π. Δαγτόγλου, Συνταγματικό Δίκαιο, Ατομικά Δικαιώματα, Β', δεύτερη έκδοση, εκδ. Αντ. Σάκουλα, σελ. 1027-1031, παρ. 1199 και 1201, με πλήρη βιβλιογραφική αναφορά στην υποσημείωση 47.

σύναψη και καταγγελία των συμβάσεων που μας συνδέουν με το διοικητικό προσωπικό μας.

Συνεπώς η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε σε εφαρμογή αντισυνταγματικής διάταξης νόμου και για το λόγο αυτό πρέπει να ακυρωθεί.

Επειδή, ενόψει του γενικότερου ενδιαφέροντος του ζητήματος και της ευρείας έκτασης των επερχόμενων από την εκτέλεσης της προσβαλλόμενης πράξης συνεπειών, συντρέχει νόμιμη περίπτωση για την εισαγωγή της υποθέσεως στην πλήρη Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 14 παράγραφος 2 περίπτωση β του Π.Δ. 18/1989.

Για τους λόγους αυτούς

και για όσους επιφυλασσόμαστε να προσθέσουμε νόμιμα και παραδεκτά

ZHTAME

1. Να γίνει δεκτή η παρούσα αίτησή μας.
2. Να εισαχθεί για συζήτηση ενώπιον της Ολομέλειας του Δικαστηρίου Σας κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 14 παράγραφος 2 εδάφιο β του Π.Δ. 18/1989.
3. Να ακυρωθεί η 135211/B2/23.09.2013 απόφαση των Υπουργών Παιδείας και Θρησκευμάτων και Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης (B' 2384) για *«την κατάργηση χιλίων τριακοσίων σαράντα εννέα (1.349) οργανικών και προσωποπαγών θέσεων μόνιμου και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου διοικητικού προσωπικού των Πανεπιστημίων, κατ' εφαρμογή της παρ. 1 του άρθρου 90 του ν. 4172/13 (Α' 167)»*, η από 20.9.2013 απόφαση του Κυβερνητικού Συμβουλίου Μεταρρύθμισης σχετικά με την αξιολόγηση δομών και τη στελέχωση του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων και των εποπτευόμενων από αυτό φορέων, καθώς και κάθε άλλης συναφούς, προγενέστερης ή μεταγενέστερης, πράξης ή παράλειψής της Διοίκησης.

4. Να καταδικασθεί το Ελληνικό Δημόσιο στη δικαστική μας δαπάνη.

Αθήνα, 2 Οκτωβρίου 2013

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος

Αντώνης Ν. Βγόντζας

ΑΝΤΩΝΗΣ Ν. ΒΓΟΝΤΖΑΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ 18 - ΑΘΗΝΑ 106 80

ΤΗΛ.: 3607431 - 3641091

ΑΦΜ: 014087049 - ΔΟΥ Δ' ΑΘΗΝΩΝ

Καταβλήθηκε το πρωτότυπο με αριθμό καταβολής
4096 στις 2-10-2013
Αθήνα 2-10-2013

Αντίγραφο.

Ο Γραμματέας

Βγόντζας